

Giới thiệu Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh

Truyện Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh của tác giả Tiêu Mĩ Nhân thuộc thể loại truyện ngôn tình là câu chuyện đơn giản về cuộc sống của hai con người. Yêu nhau từ thời còn đi học, lấy nhau khi trưởng thành. Thể loại truyện quen thuộc gần gũi với bạn đọc, là câu chuyện bình dị, những điều nhỏ nhặt nhất về cuộc sống hằng ngày. Giúp chúng ta ngắm nhìn nhiều hơn về bản thân mình.

Mười lăm tuổi, đội mưa đội nắng suốt tuổi học trò, 27 tuổi kết thành vợ chồng sống với nhau nữa đời còn lại, mỗi ngày bên nhau là một niềm vui lớn, được trò chuyện cùng nhau là một hạnh phúc lớn và cả hai đã làm cho cho thế giới của nhau tràn đầy màu sắc hơn.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Nếu Hối Hận Đã Không Ở Đây Với Anh!

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh”-“Tiêu Mĩ Nhân”

Chương 1:1

Cuối tuần, công việc đã mệt nhọc, tôi phải ra sân bay đón chồng sắp cưới về.

Tần Vũ đi công tác tầm hai tháng, trước khi đi gã còn hứa hẹn cưới tôi với cả hai bên gia đình, do vậy mà tôi có thêm một chồng sắp cưới mới-“Người đàn ông của Tiêu Tiêu”

Trưa nay đang phụ bếp với mẹ thì Tần Vũ đột ngột xông vào, gã cẩn thận gỡ tạp dề trên người tôi xuống, gã nháy nháy mắt với tôi rồi quay sang nhìn mẹ Tiêu:

“Cha Tiêu nói, người đàn ông hiện đại là biết cách phục vụ vợ!Mà muốn phục vụ vợ phải nắm bắt được dạ dày của vợ trước!”, trịnh trọng nói nửa câu còn lại với tôi: “Tiêu Tiêu, yên tâm! Lấy anh, em sẽ không một ngày nào chết đói được!”

Mẹ Tiêu, cha Tiêu nghe xong cảm động chảy cả nước mắt, hồ hởi ép chúng tôi kết hôn.

Lễ cưới diễn ra sau đó không lâu.

Ngày đăng kí kết hôn, hần nghiêm túc hỏi tôi:“Em có hối hận khi kết hôn với anh không?”

Tôi vẫn đang giữ tờ giấy đăng kí, lật qua lật lại, thuận miệng đáp:“Nếu hối hận đã không ở đây với anh.”

Ngay lập tức, người nào đó giật phăng lấy tờ giấy đăng kí của tôi.

Gã đem vào cho cô nhân viên, bật hẳn cuộc đối thoại ngăn ngừa của tôi với gã khi nãy:“Bà xã tôi đồng ý bằng miệng rồi, không cần ghi chép gì nữa, làm giấy tờ giùm tôi!”

Này!Có vội quá không?

2

Xong thủ tục, hần với tôi buộc phải đem giấy chứng nhận về cho cha mẹ đôi bên xem xét.

Mẹ chồng tôi rất dịu dàng, hiền như nước, thấy tôi vừa đến đã niềm nở, vui vẻ trò chuyện với tôi. Thậm chí, còn hỏi một câu y hệt của gã: “Thằng bé khó tính như thế, con có hối hận khi kết hôn với nó không?”

Tôi chưa kịp mở miệng, gã đã ngó cái đầu ra: “Mẹ, mẹ đừng nói, người ta ngại đấy!”

Sau đó hùng hổ lấy điện thoại ra, bật lại đoạn ghi âm vừa nãy, mặt còn tỏ vẻ đắc ý, tự hào.

Tôi....

3

Tôi chỉ biết nấu vài món, nên kể từ lúc kết hôn đến giờ, bữa ăn của hai vợ chồng đều do hần tự tay làm hết.

Tần Vũ và tôi học với nhau từ lớp 9 đến hết cao trung. Hắn còn là bạn cùng bàn của tôi. Hồi đó, tôi thấy gã không ôm khur khur quyền sách thì cũng ôm máy chơi game, lúc đến chơi nhà hắn cũng chưa thấy hắn động tay động chân với bếp núc bao giờ.

Đàn ông biết nấu ăn, trên thế giới này cũng hiếm hoi!

Vì thế, tôi hỏi: “Tần Vũ, sao anh biết nấu ăn vậy?”

“Học thì biết.”

“Học nấu ăn làm cái gì?”

“Nấu cho em ăn.”

“Nếu không cưới em, anh sẽ cưới cô gái khác, mà cô ấy biết nấu ăn, anh cần gì phải học?”

Gã nghiêm mặt: “Nếu cái gì? Em giờ là vợ anh rồi, anh không thèm cưới cô nào hết!”

4

Cuối tuần, thằng cháu nhà ngoại của tôi đến chơi. Nghe đâu, nó tuyệt giao với cha mẹ nó nên mới di cư sang nhà tôi. Gã chồng tôi có vẻ không thích nó, nhìn thấy thằng bé làm cái gì liền cau kinh, gắt như một đứa trẻ con.

Có tôi, tôi dạy học cho nó. Bài tập của thằng bé có liên quan đến định lý Pytago của tam giác vuông, tôi không khỏi nghĩ đến câu nói bất hủ của thầy giáo hồi cấp hai của mình.

Thằng bé mới học, tôi mới giảng vài câu, nó không hiểu liền chán nản gào lên: “Tại sao ông Pytago lại sinh ra trên đời? Ông die rồi, sao người ta còn đưa vào sách làm gì?”

Tôi chẹp miệng: “Trước khi chết năm phút, ông Pytago vẫn còn sống. Cháu không nên vô lễ như thế!”

Thằng bé cứng miệng nhìn tôi.

Buổi tối, đang nằm trên giường, Tần Vũ ôm tôi từ phía sau, tôi nghe thấy gã lẩm bẩm:

“Bà xã, trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh. Có em ở bên cạnh, anh thấy mãn nguyện vô cùng.”

15 tuổi, tôi và gã là bạn cùng bàn, đội mưa đội gió với nhau suốt cả thời học sinh.

27 tuổi, tôi và gã là vợ cùng chồng, sống với nhau nửa đời còn lại.

Thế giới của tôi tràn đầy sắc màu từ khi có thêm hắn.

“Nếu hối hận, em đã không ở đây với anh.”

5

Đạo này, tôi thấy công việc của hắn càng ngày càng nặng nhọc, vì thế không đành lòng mà thực hiện trách nhiệm của một người vợ.

Sáng đi làm, tiện thể ghé qua mua bánh cho chồng.

Trưa ở lại công ty ghé qua gửi cơm hộp cho chồng.

Tối về nhà ghé qua siêu thị mua đồ ăn về cho chồng.

Đôi khi Tần Vũ về muộn, tôi vừa lên mạng vừa nấu ăn. Thức ăn làm ra hắn hỏi chỉ có 1,2 món nhưng vẫn nuốt trôi được bữa tối.

Lúc ngủ, tôi cảm thấy Tần Vũ đang đắp lại chăn cho mình, sau đó gã rón rén lên giường, ôm tôi ngủ.

Dù như vậy, sáng hôm sau, tôi vẫn không thấy nổi dấu vết của Tần Vũ ngoài tờ giấy dính trên tủ lạnh.

“Đồ ăn anh để trong bếp, ăn sáng rồi đi làm nghe.”

Anh vốn dĩ giống một nội trợ hơn tôi nghĩ nhiều.

5

Tần Vũ liên tục về muộn, vào ngày nghỉ duy nhất trong tuần của anh, tôi không nhịn nổi kéo anh vào phòng giáo huấn một trận.

“Anh bỏ rơi em ở nhà như thế mà không thấy xấu hổ à?”

“Em là vợ mới cưới của anh đó! Mới cưới thì anh phải lo chăm chút vợ, quan tâm vợ chứ?Đằng này...!”

“Mới kết hôn mà anh đã bao giờ dành thời gian cho em chưa?Cả ngày chẳng thấy nổi cái mặt anh ở đâu cả!”

“Tần Vũ, anh nghe cho rõ, nếu tình trạng này còn kéo dài, tôi quyết ly hôn với anh!”

Mặt gã trắng bệch.

Tuồng sau bài giáo huấn lí thuyết hùng hồn của tôi, Tần Vũ sẽ về nhà nhiều hơn. Thế nhưng, ngay cả ban đêm đắp chăn như mọi khi cho tôi, hoặc đêm về sáng đi, tôi cũng không thấy hơi thở của Tần Vũ.

Xuýt xoát đến một tuần, cơn tức giận của tôi sắp bùng nổ thì Tần Vũ bơ phờ trở về nhà vào sáng sớm, hần lao vào ôm tôi, miệng cười tủm tỉm: “Bà xã, anh được làm phó giám đốc rồi!”

Tôi hơi ngạc nhiên.

Hắn tiếp tục nói: “Bà xã, anh muốn lo cho em cuộc sống tốt đẹp hơn nên làm việc thi đua, cuối cùng cũng thăng lên chức phó giám đốc! Vợ, thấy anh giỏi không?”

Thì ra mấy tuần nay anh liên tục không về, chỉ vì thi đua và lo cho cuộc sống của tôi?

Nước mắt tôi trào ra. Tôi nhéo vào gò má của Tần Vũ: “Anh xem, nếp nhăn đầy trên mặt đây này! Em cũng có công việc, cũng kiếm ra tiền! Anh không cần phải nỗ lực như thế nữa!”

Tần Vũ sững người, sau đó gã xoa xoa đầu tôi cười ngọt ngào: “Anh làm vì anh,anh làm vì vợ, vì tương lai của chúng ta! Anh chỉ mong cuộc sống đầy đủ hơn! Anh nghe vợ, anh nghe vợ, không làm việc nhiều nữa nhé?”

“Hứa đi!”

“Hứa!”

Truyện đầu tiên từng viết -.- Mong mọi người ủng hộ giùm nhaaa

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chồng Tôi Cuồng Khảo Thân

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 2: Chồng tôi cuồng khảo thân

6

Hai vợ chồng mãi mới kiếm được buổi xem phim với nhau ở nhà. Vì thế, Tần Vũ có vẻ chuẩn bị rất tỉ mỉ.

Tôi thấy anh vui lên hẳn, khác với vẻ chán chường thường ngày: “Hiếm lắm mới được một buổi như thế này!”Sau đó anh ngẩng đầu lên nhìn tôi, nói tiếp:“Tiêu Tiêu,em muốn xem thể loại gì?”

Tôi nghĩ nghĩ. Bình thường tôi rất ít khi xem phim, đa số các chương trình về chính trị, quốc tế tôi vẫn quan tâm hơn.Tôi im lặng một hồi rồi nói:“Boxes match.”

Tần Vũ kinh ngạc nhìn qua tôi:“... Anh không có mua cái băng đấm bốc của em về!”Sau đó lắm bầm giọng nhỏ hăn đi: “Con gái con đũa, người gì đâu mà đấm bốc, đánh nhau!Xem phim với chồng phải...”Về sau tôi không nghe rõ. Thấy gã giận dữ, tôi thậm nghĩ có lẽ sở thích của anh khác mình.

Tôi đành thuận theo ý anh, đưa ra các ý kiến khác nhau: “Anh muốn coi thể loại nào?Phim hành động?”

“Không phải!”

“Phim viễn tưởng?”

“Vợ à...”

“Phim kinh dị?”

“Vợ...”

“Anime...”

“...”

Những thể loại tôi từng xem qua đều đã liệt kê hết, nghĩ một hồi, tôi bưng tỉnh: “Sex?”

Anh đỏ mặt lấp bắp trả lời tôi: “Đồ bỉ ổi!”

Tôi...

7

Tần Vũ muốn quyến rũ tôi.

Anh rất ít khi dậy sớm. Nhưng có một sáng, mới có hơn 5 giờ, Tần Vũ đã rời giường.

Tôi đang ngủ thì bị anh lay dậy: “Tiêu Tiêu, xem xem!” Tôi vẫn nằm ì ra không chịu dậy.

Chưa đầy mấy phút sau, tôi cảm thấy cả người nặng nề. Khi mở mắt ra đã thấy Tần thiếu nằm đè lên người mình, cơ thể anh không lấy một miếng vải che thân.

Anh hí mắt cười: “Tiêu Tiêu, em xem, cơ thể anh có quyến rũ không? Có tràn ngập hương vị đàn ông không?”

“Anh đứng dậy, em muốn xem kĩ hơn.”

Tần thiếu hí hửng khoe cả cơ thể: “Tiêu Tiêu, xem xem xem!”

Tôi xoay người cuộn chần vào người, không liếc gã lấy một cái: “Nếu ‘em trai nhỏ’ của anh có thể lớn hơn một chút, em có thể miễn cưỡng khen cho anh vui lòng!”

Thế là, Tần Vũ then thùng lẫn tức giận, bực dọc giật phăng lấy chần của tôi, cuộn vào người thành một bó. Anh chạy như bay vào phòng tắm.

Ngay sau đó, tôi nghe thấy tiếng gào thét của người đàn ông: “Vợ tôi thật quá đáng!” Oán hận đặng đặng.

8

Bị tôi tổn thương tâm lý nặng nề, Tần Vũ u ám đi làm. Không biết có phải vì đau buồn quá không mà anh không chu đáo như thường ngày, bỏ quên điện thoại ở nhà.

Điện thoại của anh đặt ở đầu giường, tôi có ý tốt đem đến cho anh.

Màn hình điện thoại phát sáng, còn nhấp nháy thông báo tin nhắn mới gửi đến. Mới sáng ra, ai lại nhắn vào giờ này? Không lẽ là gái bên ngoài, gọi điện đến tình tứ?

Tôi tò mò nhấn nút xem. Là tin nhắn đồng chí A, cấp dưới của gã ở cơ quan.

Tần ca, thế nào? Cách em chỉ hữu dụng chứ? Vợ anh có mê như điều đồ không?

Thời gian gửi: Ngày 3/12/2016, 6:05.

Tôi nghiêng răng, kéo tin nhắn lên trên, một đoạn đối thoại nhỏ giữa hai người họ hiện ra. Đồng chí A và Tần Vũ có vẻ gọi điện thường xuyên nên tin nhắn rất ít, chỉ nói chuyện dăm ba câu.

Đồng chí A: Sếp, em chỉ sếp cách này! 100% vợ sếp yêu sếp đến chết luôn!

Trả lời Đồng chí A - Tần Vũ: Cách gì?

Đồng chí A: Sếp khóa thân trước mặt cô ấy, cơ thể sếp sẽ khiến trái tim cô ấy tim đập rộn rang! Yêu đến say đắm!

Trả lời Đồng chí A-Tần Vũ: Thật chứ?

Đồng chí A: Sếp không phải lo! Sếp đẹp trai trời sinh, thân hình lực lưỡng, phụ nữ không chết mê chết mệt thì không là phụ nữ!

Đã xem, thời gian gửi: 2/12/2016,22:43

Tôi bực bội tắt màn hình.Này!Ai cho các người dạy hư chồng tôi thế hả?!

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Em Trai Nhỏ Có Trách Nhiệm

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 3: Em trai nhỏ có trách nhiệm

9

Tôi 27, em tôi 20.

Hồi nhỏ nó lười nhác hơn tôi rất nhiều, vậy mà bố mẹ tôi luôn thiên vị, mắng mỏ giáo huấn nó không bằng một phần mười bài diễn thuyết mỗi tối của tôi.

Có hôm, trời nắng to, tôi đi học về, mệt là cả người. Vừa đi vào nhà đã thấy một đồng đồ chơi linh kinh bày bừa bãi trên sàn nhà. Em trai tôi đang ngồi vắt vẻo chân xem tivi.

Tôi cầm cặp ném về phía nó, quát: “Cái đồng đồ này là sao hả?”

Em tôi bị cặp phang trúng vào mặt. Nó tròn mắt nhìn tôi, tay không ngừng xoa xoa má.

Tôi mất kiên nhẫn, đi đến gần đồng đồ đá đá: “Dọn mau lên!”

Nó uất ức cãi lại: “Em đâu có bày ra! Là thằng hàng xóm, thằng bé hàng xóm! Mẹ dắt nó sang đây, nó lôi ra, nghịch chán không thèm thu! Chị! Em vô tội!”

“Nó còn nhỏ! Nó bày, mà không biết dọn à?”

Em trai tôi mở to mắt, bày ra bộ dáng kinh ngạc: “Chị, sao ngày xưa, mẹ kể, em bày đồ chơi ra chị có bao giờ dọn đâu? Thậm chí còn bày hơn ra mà!”

Tôi...

Năm đó em trai tôi mới lớp 1.

10

Gần đến ngày thi, tôi bận rộn làm dự án. “Chị...” Em trai tôi thập thò ngoài cửa không dám vào, bỗng nhiên nó nhìn màn hình máy tính của tôi rồi hét toáng lên: “Chị coi JAV!”

Tôi cảm gổ ném nó, mặt lạnh: “JAV con khi! Mày nhìn coi, bà đang làm dự án! Mày lại bị đơ, virus! Virus đó!”

Em trai tôi: “Thế à?” Sau đó nó nhìn tôi: “Chị, dạo này hình như em bị cận!”

“Cận thì đeo kính đi.”

“Đeo kính xấu trai hẳn đi chị ạ.”

“Đeo vào đẹp giai hẳn lên! Xấu cứt chó gì?!”

“Em không phải gu thư sinh đeo kính của chị!”

“Thế bà yêu mày à?!”

Năm đó em trai tôi lên 13 tuổi.

Sau này nhớ lại, nó chẹp miệng: “Gu của chị là loại đàn ông thư sinh phải đeo kính, sao lại lòi ra thằng cha này thế?”

Tôi hiểu “thằng cha” mới lòi ra mà nó nói là ai.

Khi đó có Tần Vũ đi cùng, nghe em tôi kể như thế, anh nói: “Đó gọi là trái tim bị tình yêu thức tỉnh! Chị mày bị anh đây khuấy phục nên gu cũng thay đổi!”

“Hừ! Khuất phục cái gì?” Nó kéo tôi lại thì thầm: “Chả lẽ chị bị thằng cha này ăn sạch rồi?”

Tôi chưa trả lời, Tần Vũ đã hét “A!” một tiếng rõ to. Anh xoắn tay lại xấu hổ nhìn hai chị em tôi: “Vợ, vấn đề nhạy cảm đề về nhà rồi hăng nói!”

Anh ta nói xong, hai chị em tôi im bất. Cạn lời.

11

Tôi vẫn nhớ có lần, mới bước vào cao trung, thằng em chạy đến cạnh tôi bẽn lễn như cô gái nhỏ.

“Chị, em không may yêu một đứa trong lớp rồi!”

Tôi ngạc nhiên: “Mày yêu thì liên quan đến chị à?”

Thằng bé căng mắt nhìn tôi, mặt nó hồng lên: “Dù gì chị là chị ruột của em...”, nửa ngày sau nó nói “Trách nhiệm của người chị đối với một đứa em trai bé bỏng là chăm sóc từng li từng tí!” Li lẽ của nó tuôn ra một tràng dài “Chuyện tình cảm cá nhân của đứa em cũng cần chị giải quan tâm!”

Tôi đau khổ bóp trán: “Má, chú bé bỏng chị đâm đầu xuống đất!”

12

Trước ngày đăng kí kết hôn với Tần Vũ, tôi và em trai nhỏ đi mua sắm với nhau. Sau đó, tôi với nó ngồi nói chuyện với nhau ở quán cà phê.

Dường như nó có chuyện muốn nói với tôi nhưng thấy ngập ngừng một hồi không nói. Tôi kiên nhẫn ngồi đợi, nhìn ra phía cửa sổ. Mùa hè, không khí trong thành phố oi ả đến khó chịu. Bình thường đi làm, ở công ty suốt, ít khi ra ngoài, mùa hè đến từ bao giờ ngay cả tôi cũng không biết. Trời nóng thế này, thảo nào Tần Vũ lúc nào về cũng gào nước lạnh như điên.

“Chị...” Em trai tôi lên tiếng phá vỡ không gian im lặng. Nó lấp ló ánh mắt nhìn tôi.

“Sao thế?”

“Chị... tính kết hôn với thằng cha đó thật à?”

Tôi gật đầu: “...Ừ.”

Tôi nhớ lúc đó nó thấy tôi tâm trạng tốt liền bạo gan phun một tràng vừa chê bai chồng sắp cưới vừa nhắc nhở tôi: “Chị, chị nên suy nghĩ lại đi! Tần Vũ, thằng cha đó vừa biến thái vừa thích chinh người! Mặt hăn đẹp thì được cái nổi gì? Được cái nước đi của gái! Chị lấy hăn không ổn tí nào đâu, có khi li hôn sớm đấy chứ! @@#&^@*”

Cuối cùng chốt lại một câu: “Chị không cần lấy chồng, em có thể nuôi chị!”

Khi ấy Tần thiếu không biết từ đâu chui ra ngồi phịch xuống cạnh tôi, ngược mặt đáng thương thì thảo nói với tôi: “Tiêu Tiêu, mặc dù anh không hoàn hảo nhưng anh vẫn cố gắng để xứng đáng đứng bên cạnh em! Trong sạch của anh bị em cướp hết rồi, em không tính chịu trách nhiệm sao? Ôi! Đời là bể khổ mà! Em thật nhẫn tâm!”

Em trai nhỏ nghe vậy, mặt nghệt ra như thằng đàn. Lát sau, nó mở điện thoại vừa đi ra ngoài vừa nói với người bên dây kia: “Chị ấy phải gả đi thôi! Nhìn hết trong sạch với người ta rồi cơ mà!”

Chắc...

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Người Chồng Mẫu Mục

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

13

Tuần này tôi tăng thêm ca, Tần Vũ phải về nhà thăm cha mẹ vợ một mình.

Buổi trưa về nhà mẹ ăn cơm, định lên phòng thì nghe giọng nói riu rít của Tần Vũ: “Mẹ!Đề con phụ cho!”

“Mẹ!Cứ đề con làm!”

“Mẹ!...”

“...”

Tôi thầm nghĩ, sao mọi khi ở nhà anh nằm ườn ra ghế,hôm nay lại sung sức thế này?

14

Thăm nhà mẹ, Tần Vũ rất ngoan ngoãn nghe lời cha vợ truyền dạy.

Nào là, phải yêu thương vợ hết mực, chiều vợ như thượng đế, làm thế nào để vợ vui, làm thế nào để vợ yêu mình nhiều hơn...

Gã chăm chú lắng nghe rồi gật gù liên tục.

Tôi đứng một bên đồ mớ hôi, thầm nghĩ, cha tôi ngày xưa theo đuổi mẹ tôi như tên điên thế này à?

15

Hôm nọ có bạn A giới thiệu cho tôi một cuốn sách ngôn tình lãng mạn. Cuối tuần không có việc gì làm nên lấy ra đọc. Lờ lững sến súa, ngọt ngào làm tôi nổi da gà:“Kiếp này nguyện trao trái tim cho em, kiếp sau anh cũng nguyện trao trái tim cho em. Đòi đòi, kiếp kiếp vì em mà hi sinh tất cả.”

Tần Vũ làm việc bên cạnh, anh ngó sang tôi đọc được câu đấy, sau đó nhìn tôi một lúc, cuối cùng quay lại làm việc há miệng nói:“Đòi đòi kiếp kiếp anh nguyện hi sinh thân mình cho em nằm trên.”

What the fuck?

16

Tôi không biết Tần Vũ học được cái gì từ cha tôi mà anh suốt ngày bám dính tôi như kẹo cao su.

Tối, anh lấy ra một cuốn truyện ngôn tình mới tinh nhét vào tay tôi, thông thả ôm chặt người tôi, thông thả mở miệng:“Vợ đọc tôi nghe. Có em nằm bên cạnh, có giọng em kể bên tai, tôi mới có thể ngủ yên được.”

Chưa kịp gì, da thịt tôi đã tê rần rần.

17

Em trai bị hỏng xe, nó đành nhờ tôi đón nó về. Bữa đó tôi vướng buổi gặp mặt với đối tác nên Tần Vũ phải đi đón nó.

Trên đường đi đến X gặp đối tác, em trai gọi cho tôi: “Chị đi đâu thế? Sao để thằng khốn nạn này đón em!”

Tôi nói đang làm việc thì nó nói tiếp: “Bạn gì thì bạn cũng phải lo cho em chứ!”

Tôi cáu: “Bạn không đón được! Em không đi cùng anh ấy thì đi bộ đi!”

Em tôi gào lên “Em không ngồi chung xe với thằng khốn nạn đó đâu!”

Thấy đã muộn, tôi quát: “Khốn nạn cái gì?Ăn nói cho hẵn ho!Đó là chồng chị! Bạn rồi, cúp máy!” Nói rồi dứt khoát ném điện thoại vào túi sách.

Tối Tần Vũ ôm lấy tôi nói tha thiết:“Anh biết anh là chồng em mà, không cần phải khoe trước mặt em trai đâu! Anh vốn dĩ chỉ là của em thôi mà, không cần công khai, không ai cướp nổi chồng em từ tay em đâu!”

18

Trên báo, ti vi phát động phong trào“Hiến máu vì tương lai”.Thấy hoạt động có ý nghĩa, tôi nhìn nhìn Tần Vũ: “Anh đi hiến máu đi!”

Nghe xong, Tần Vũ quay phắt lại, gã sụt sịt nước mắt nước mũi:“Vợ không cần anh nữa sao?Anh cần vợ mà!”

Có lần Tần Vũ chủ động dọn nhà, ai ngờ gã làm căn nhà thêm bẩn hơn.

Bất buộc, tôi phải lau chùi lại từ đầu.

Tần Vũ cảm động nhìn tôi: “Vợ, nhìn xem, anh khóc rồi này! Biết sao giờ, tấm chân tình của em làm anh cảm động rơi nước mắt!”

Tôi...

Nếu anh không phá hoại, tôi rảnh rồi mà cấm lưng làm mấy chuyện này à?

Tôi nhận được tin nhắn từ bạn học B hồi chiều: Tao có người yêu mới rồi!

Tôi rất vui về chúc phúc cho nó. Ai ngờ tối nó trả lời tin nhắn của tôi thế này, tao với nó chia tay rồi!

Tôi quan tâm: Sao thế?

Bạn tôi gửi đến: Tao nói ghét nó, cái nó bỏ tao luôn.

Fuck!

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Làm Chồng Cũng Cần Được Bảo Vệ

“Trước khi gặp em năm phút, cả thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 4: Làm chồng cũng cần được bảo vệ

“Trong kẽ hở của thời gian và hiện thực, tuổi xuân cũng như sắc đẹp, mỏng manh như trang giấy bị hong khô.”

Tôi nhớ rõ, trong một bộ phim main chính nói cái này. Tập đó Tần Vũ cũng coi, hết phim, anh nhảy lên giường dang tay ánh mắt mong đợi nhìn tôi: “Tuổi thanh xuân cũng như sắc đẹp, nó sẽ trôi đi trôi đi nếu bạn không nắm bắt! Tiêu Tiêu, làm việc hợp pháp thanh xuân với anh chút nào!”

...Khả năng biến tấu của người này cao siêu thật!

Ngày lễ, Tần Vũ được nghỉ nguyên một tuần trong khi tôi phải cắm đầu thực hành dự án sắp tới. Hàng ngày đi làm vẫn thấy anh cô đơn ngồi một góc chơi game, nhìn cảnh đấy cũng thấy thương thương.

Một tối, Tần Vũ lại ngồi máy tính chơi game chí chóc như thường, tôi đi vào phòng soạn dự án. Bỗng anh xông vào ôm lấy eo tôi khóc thảm thiết: “Em yêu, an ủi anh đi!”

Tôi không ngoạn đầu lại hỏi: “Sao vậy?”

“Anh không tin nổi mạng online ngày này nữa rồi! Mới một tuần không chơi, chưa gì đã mất hẳn acc luôn rồi! Em yêu, lòng tin của anh có em đứng đầu, hãy yêu thương anh đi! Ôm anh vào lòng và vỗ về ân cần săn sóc anh đi!”

“Anh cần đến nhà trẻ hay viện dưỡng lão?”

“...”

Cuối tháng, Tần Vũ sang Nga công tác, thời tiết bên đó lúc này lạnh lẽo vô cùng.

Ra đến sân bay, anh nhắn tin cho tôi: “Tiêu Tiêu, đừng lo lắng cho anh! Anh sẽ trở về! Hãy tự giữ gìn sức khỏe! Đừng khiến anh lo lắng mà phân tâm!”

Nhưng liên tục mấy ngày sau, tôi không liên lạc được với anh, weibo cũng không thấy anh online. Ngày anh về nước sớm hơn dự đoán, lúc tôi về đến nhà đã thấy anh ngồi trên ghế sofa nằm nghiêng người ngủ.

Nghĩ thương anh, tôi định vào phòng lấy chăn thì bị bàn tay ai đó nắm lại.

Tần Vũ buồn buồn nói: “Tiêu Tiêu, mấy ngày không liên lạc được với em, anh nhớ em lắm!”

Tôi vỗ vỗ đầu anh: “Giờ gấp rồi, không cần nhớ nhưng gì nữa!”

“Bà xã, em có nhớ anh không?”

“Em gọi anh suốt đấy thôi!”

“Ôi! Thương vợ anh quá!” Lát sau thấy anh lẩm bẩm “Lần sau phải làm hỏng điện thoại mấy lần mới được...”

24

Có lần, Tần Vũ tan tâm về nhà, mặt mày anh bí xị như thiếu oxy. Thấy vậy, tôi hỏi thì anh lắc đầu, không nói câu nào. Mãi đến tối, tôi hỏi đi hỏi lại thì anh nhăn nhó bí xị: “Nãy đi đường gặp một thằng nhóc ngày xưa thích em! Nhìn thấy nó là khó chịu!”

Tôi tò mò hỏi lại: “Thằng nhóc nào?”

Tần Vũ lườm tôi bực dọc: “Là cái thằng đeo kính cái gì Từ Từ Ninh Ninh đó! Hồi cấp hai với cấp ba không phải nó bám cứ đi theo em à?”

“Anh nhớ hẳn tên họ người ta sau bấy nhiêu năm à?”

“Sao lại không nhớ? Ngày xưa nhìn thấy nó bám theo em như cao su, anh đã muốn tát nó vỡ hàm lâu rồi!”

Tôi ôm lấy anh: “...Nhưng...kẹo cao su bây giờ là anh...Em chẳng muốn ăn thêm kẹo cao su nào nữa...”

Anh nhìn nhìn tôi một hồi lâu rồi quay lưng đi. Một lát sau lại lẩn trở về “Tiêu Tiêu, tình yêu của anh chỉ sánh được với kẹo cao su thôi sao?”

“...”

Nhiều khi muốn tạo không khí lãng mạn, anh nói câu nào liền mất hứng.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Vợ, Đừng Bỏ Anh Một Mình!

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 6: Vợ, đừng bỏ anh một mình!

25

Có lần, cả hai lười nấu ăn liền kéo nhau ra quán chén một bữa. Nhà hàng này gần trung tâm thành phố, thức ăn lại ngon nên hàng ngày đều đông khách. Chen chúc mãi mới đặt được một chỗ. Không hiểu sao, cứ hễ đi ra ngoài, Tần Vũ sẽ “mặt lạnh”.

“Vợ, gấp anh miếng thịt đi!”

“Vợ, rót anh cốc nước!”

“Vợ, nấu mì đi!”

Sai bảo tôi như một thiếu gia cao cao tại thượng. Ăn cũng không yên, tôi bực tức đặt đĩa xuống, đứng dậy xách túi. Nhìn Tần Vũ cứng ngắc nhìn mình, tôi nghiêng răng nghiêng lợi: “Tôi về. Anh muốn đóng cột thì cứ ở đây! Tối nay, anh ngủ gầm giường!”

Thiếu gia nào đó vội gào thét bám theo tôi mặc kệ ánh mắt quái dị của mọi người trong nhà hàng: “Vợ, anh sai rồi! Đại nhân, tiểu nhân không dám nữa!”

Lần trước, dự án thầu đất nằm ở thành phố Thuận lợi, công ty nổi hứng đặc cách cho bộ phận hành chính đi du lịch sáu ngày ở Di Hòa Viên.

Tôi vừa nói với Tần Vũ về vụ này thì anh ngần ra, nghĩ ngợi gì đó rồi nói: “Thế anh phải ở nhà một mình sáu ngày à?”

Tôi gật đầu.

Ngay lập tức, Tần thiếu vội vàng phản bác đòi quyền lợi: “6 ngày? Vợ, đừng bỏ anh một mình! Anh sẽ cô đơn chết mất!”

“Anh có thể sang nhà mẹ ở nhờ. Có cha mẹ ở đấy, em rất an tâm”

Tần thiếu lần ra giường, gào thét: “Anh không chịu! Anh muốn em ở nhà! Anh không thể sống thiếu em!”

“...”

Có nên nói... Tần thiếu, anh lầy quá không?

Có hôm em trai gạ gẫm Tần Vũ chơi bài cùng với nó. Tần thiếu rất hào hứng gật đầu, anh nói, lâu lắm mới có dịp bồi thêm tình cảm với nhà mẹ vợ.

Tần Vũ lúc đầu còn lạ lẫm chơi thua bố vợ với em trai đến mấy ván, thua sạch túi. Đến ván thứ năm, sáu, người thắng cuối cùng lại là anh. Bố vợ và em trai hết sức không hài lòng than oán với tôi:

“Chị, chị phải quản chồng chị lại đi! Muốn lấy lòng nhà vợ ít nhất cũng phải giả thua chứ!”

“Bố hết sạch tiền rồi! Làm sao mà ăn nói với mẹ con đây?!”

Tôi liếc nhìn Tần Vũ ngồi bên cạnh sung sướng đếm tiền, bình thần trả lời: “Anh ấy nói tiền của anh ấy là tiền của con. Anh ấy thắng tiền của hai người, tiền đấy liền thuộc về con. Con không đến nỗi ngu mà đem trả lại.”

“...”

Tần thiếu có sở thích chụp trộm rồi đem ảnh vợ khoe khắp công ty. Nhiều lúc đi đường, lỡ nhìn thấy tôi, đồng nghiệp trong công ty anh liền la toáng lên như nhìn thấy siêu sao: “Vợ Tần thiếu kìa!”

Lúc đó, tôi mới biết danh tiếng mình vang dội trong công ty anh thế nào.

Một tối, hai vợ chồng rảnh rỗi ôm nhau ngồi chơi game. Chơi đến giữa chừng điện thoại Tần Vũ rung lên.

Anh vừa nhắc máy, đầu dây bên kia liền vang lên một giọng nữ ngọt ngào: “Anh yêu, tối nay anh không đến sao?” Nói một câu, da vịt tôi rụng tứ phía.

Tần Vũ không giống vẻ chột dạ, anh ngang nhiên hỏi ngược lại: “Xin lỗi, cô nhầm máy rồi phải không? Tôi đang rất bận, chào cô.” Nói xong, cúp máy cái rụp. Sau đó anh nhìn tôi chẹp miệng: “Thấy không? Thời buổi này người ta đi lãng nhăng nhiều thế đấy! Coi đi, chồng em, ngoan ngoãn thế này mà!”

Tôi trả lời: “Anh có muốn vài cô không? Em không cấm.”

“Vợ, đứng dậy, đứng dậy! Em bị sốt rồi!”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tần Thiếu Gia Dậy Thì

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh”

Có lần đi làm về muộn không thay quần áo mà ngủ luôn. Nửa đêm, đang mơ màng thì thấy cơ thể buồn buồn nhột nhột, tôi tỉnh ngủ. Tàn Vũ đang loay hoay tìm gì đó trên bộ đồng phục công sở của tôi.

“Anh làm gì đấy?!”

“Cái áo này mở kiểu gì thế?” Anh chau mày, có vẻ thấy phiền phức trước câu hỏi của tôi. Nhận ra điều gì đó không đúng, Tàn Vũ ngẩng lên, anh cười hi hi: “Dạo này trời nóng quá, anh sợ em cháy mồ hôi nên quạt cho em mát ấy mà!”

Con buồn ngủ ập đến, tôi chỉ hơi gật đầu, không bận tâm nữa ngủ tiếp. Một lúc sau, tôi thấy lạnh lạnh, phía trước ngực còn đau đau. Tôi miễn cưỡng mở mắt ra, thấy áo bị mở hằn một nửa, Tàn Vũ nằm bên cạnh, bàn tay anh không ngừng xoa nắn ngực tôi, tôi gất lên:

“Tàn Vũ, anh làm cái trò gì đấy!”

Gã có vẻ chột dạ, nói dối không chớp mắt: “Thấy không? Anh đang massage cho em. Em đi làm nhiều thế, hẳn là mệt mỏi lắm!” Bàn tay vẫn di chuyển, xoa nhẹ nắn vú trước ngực khiến cả người tôi như run lên: “Ngoan nào, ngủ đi!”

“Cái lão này! Có bỏ cái tay ra không hả?”

Kết quả, ngày hôm sau, tôi mang theo cặp mắt gấu trúc đi làm

Một hôm, Tàn Vũ gọi tôi vào phòng, anh nghiêm chỉnh nói chuyện với tôi.

“Tiêu Tiêu, bố mẹ vừa ra một mật thư hệ trọng!”

“Gì thế?”

“Khụ...” Gã bày ra vẻ nghiêm trọng hóa “Em biết đấy, trong mỗi dòng tộc đều cần có người nối dõi. Mỗi gia đình đều cần một hạnh phúc. Bố em, mẹ em, bố anh, mẹ anh, chú anh, bác anh, dì anh, cả dòng tộc đang dõi theo anh. Tiêu Tiêu, họ đều muốn có cháu đến điền luôn rồi. Tiêu Tiêu, chúng ta có thể...”

Tôi đứng dậy: “Em làm việc đây.”

“Đừng đi, đừng đi!”

Đối với vụ sinh con đẻ cái, kế hoạch hóa gia đình, Tàn Vũ xem ra có vẻ rất tích cực.

Có bữa, trước khi đi ngủ, Tàn Vũ nằm cạnh tôi, anh quàng tay qua eo tôi. Sau đó xoa xoa chân tay tôi, mặt rất hí hửng: “Làm gì đấy?”

“Đa vợ vừa trắng vừa mịn, nhìn hấp dẫn ghê >>”

“Liên quan đến anh?”

“Vợ, lâu rồi mình chưa... hí hí, giờ có làm không?”

Tôi liếc anh: “Anh có nhu cầu lắm à?”

Mặt gã sáng như sao: “Ừ ừ.”

Tôi nghĩ nghĩ rồi nói: “Chết thật, tối nay đúng là muốn làm với anh thật đấy! Nhưng... em đến tháng mất rồi >>”

“....”

Không hiểu sao, dạo này Tàn Vũ cứ hễ thấy tôi là xông tới, hết ôm rồi hôn. Là vợ chồng với nhau, tôi không miễn cưỡng chuyện này, nhưng bị anh dẫn đi dẫn lại, tôi bất đắc dĩ hỏi:

“Em cấm anh hôn nữa!”

“Ồ...” Gã ỉu xìu “Sao lại cấm? Nhu cầu của anh dừng ở mức đó là tốt lắm rồi mà...”

“Cắm là cắm!”

“Nhưng... trời lạnh quá, anh cần được sưởi ấm mà...”

“Sưởi ấm chứ gì?! Oke, đợi đến tối, em sẽ sưởi ấm cho anh!”

Gã ngại ngùng: “Em... cũng không cần nói ra... như vậy đâu...”

“Không sao, mua có mấy cái chăn bông ngoài hàng thôi mà!”

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Anh Nói Mà, Đã Là Chồng Phải Biết Thương Vợ!

“Trước khi gặp em, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 8: Anh nói mà, đã là chồng phải biết thương vợ

34

Tháng này, di cã của tôi đến, Tần Vũ lại đóng vai “người chồng mẫu mực 2000%”

“Này, đừng có bước xuống giường!”

“Uống đi nào...”

“Anh đã nói từ từ mà!”

“Vợ, xem cái gì nào, anh mở cho!”

Bị anh hầu hạ đến mức phát phì, tôi phát cáu: “Em không phải trẻ con!”

Mặt Tần Vũ ỉu xiu như đứa trẻ bị chửi oan: “Vợ...”. Tôi định xuống giường, Tần Vũ ngay lập tức xông tới đỡ: “Áy áy, mấy ngày này em không nên hoạt động nhiều! Cần thận nào!”

Tôi nhăn mày: “Sao em thấy anh coi em giống bà cụ 80 tuổi thế?”

“Đâu có đâu có.”

“Vậy để em tự đi!” Tôi nghiêng răng: “Em muốn đi vệ sinh, anh thích thì cứ đi theo!”

Tần Vũ nghiêng đầu hỏi: “Em muốn đi thay băng à? Đợi đợi anh đi lấy!”

“...”

Những ngày đến tháng bị Tần Vũ hầu hạ đến nỗi sưng muốn sinh bệnh, tôi đem kể cho bạn học B. Bạn học B không những không đồng quan điểm với tôi còn trầm trồ một cách ngưỡng mộ: “Chồng cậu chu đáo thật đấy! Muốn có người chồng như vậy quá đi!”

Tôi bĩu môi: “Cậu thích thì lấy Tần Vũ về luôn đi!”

Lúc ấy, Tần thiếu không biết từ lúc nào đứng sau tôi, hình như nghe tôi nói như vậy, anh cũng ngạc nhiên: “Không được! Chúng ta là vợ chồng hợp pháp, giấy đăng ký kết hôn rành rành! Buồn người là hành động phạm pháp! Tiêu Tiêu, em không có đường nào bán anh đi được đâu!”

35

Bị Tần Vũ chăm sóc tận tình thái quá, tôi không nhịn được khuyên răn anh: “Em đến tháng cũng không phải chuyện to tác gì! Phụ nữ nào cũng vậy, anh không cần làm to chuyện như thế!”

“Làm to cái gì chứ? Anh đang thực hành trước. Mai này em sinh con, công việc chăm em phải tỉ mỉ hơn thế này, luyện tập trước anh mới có kinh nghiệm

mà nuôi em!”

Đôi lúc, anh nói mấy câu đơn giản lại làm tôi cảm động.

36

Mẹ chồng bỗng nhiên lên thăm. Tôi muốn đến tiếp chuyện nhưng vừa bước xuống giường Tần Vũ đã cản lại, thiếu chút nữa đóng cột quanh giường.

Nằm ở phòng ngủ, tôi thấp thoáng nghe anh trò chuyện với mẹ chồng.

“Con là chồng cô ấy, phải biết lo cho cô ấy! Cô ấy đến tháng, chả lẽ làm ngo?”

“Người ta bảo, lấy chó theo chó, lấy gà theo gà, lấy người theo người. Cô ấy nói gì con làm nấy, cô ấy phát bệnh cũng phải do tự tay con chăm sóc!”

“Áy áy, mẹ nói gì thế? Ngại chết đi được!”

37

Tần Vũ chỉ giỏi nấu ăn nhưng vụ dọn dẹp nhà cửa anh hoàn toàn trái ngược lại. Mấy ngày tôi nằm liệt trên giường, không hiểu do anh tự dọn hay gọi người giúp việc đến mà nhà cửa sạch bong, đồ đạc lại được sắp xếp gọn gàng.

Thấy nhà cửa như vậy, tôi hỏi: “Là anh dọn à?”

Anh vỗ ngực đắc ý liếc tôi: “Thấy thế nào? Chồng em dọn sạch không?”

“Mai sang Thái Lan đổi giới tính đi, em sẽ là chồng, anh là vợ.” Tôi quyết đoán phán một câu.

Nghe vậy, anh nhìn tôi nghiêm túc: “Cũng được. Ai bảo em là vợ anh làm gì, vợ nói gì làm cái nấy!”

38

Tần Vũ khi nhắc đến công lao của anh.

Tần Vũ: “Vi em, anh đã học rất nhiều thứ. Nào là dọn nhà, nấu ăn rồi còn đi mua BVS cho em nữa! Thế nào, cảm động không?”

Tôi nghe anh nói, ngẫm một lúc mới nói một câu chân thành: “Rất cảm động.”

“Anh biết mà, đã là chồng phải biết lo cho vợ!”

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Có Một Sự...không Hề Nhẹ

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh”

Chương 9: Có một nỗi...không hề nhẹ

39

Không biết Tần Vũ xem phim gì, chỉ thấy có một tối anh xem một bộ phim ngắn, sau tối đó chuyên môn mở miệng là rên rí: “Có một nỗi buồn không hề nhẹ.”

Tôi hỏi, sao anh cứ nói câu đó hoài thế?

Tần Vũ rất vui vẻ trả lời tôi: “Ôi, em không biết sao? Đó gọi là câu cửa miệng để thể hiện phong cách riêng biệt của anh!”

“Phong cách của anh?”

“Sống với anh lâu thế mà em không biết à?”

Anh mới rước em về được mấy tháng thôi mà!”

“...”

40

Làm xong bản thảo, tôi đưa cho Tần Vũ xem để anh đánh giá. Anh đọc bản word một lúc, sau đó há miệng triết lý: “Bài này có một sự hay không hề nhẹ.”

“...” Đây, nhận xét thôi mà, cần lời luôn cả cái câu đấy vào không?

41

Khi Tần Vũ chơi game.

Tần Vũ ục ịch đánh boss từ tám giờ tối. Tôi đang làm việc thì nghe thấy anh thở dài bên tai: “Minh đúng là... có một sự giỏi không hề nhẹ.”

Tôi hít một hơi, đã tự luyện còn phun ra câu cửa miệng đấy nữa.

42

Tan ca, Tần Vũ đón tôi về. Tôi vừa leo lên xe, anh liền nhìn đồng hồ, sau đó quay sang nhìn tôi: “Em tan muộn thế? Anh có một sự...”

Tôi chịu hết nổi, đập vào đầu anh: “Cắt!”

“Vợ!” Tần Vũ ôm đầu ai oán: “Anh đang nói sao đánh anh?”

Tôi trừng mắt: “Anh còn không dẹp ngay vụ cái gì không hề nhẹ là anh không yên đầu đấy!”

“Đó là phong cách của anh, sao em lại cấm?”

“Phong cách cái mẹ gì? Động một tí là không hề nhẹ... nhẹ cái mẹ gì!”

“Nhưng...”

“Cắt! Giờ đi về nhà ăn cơm, anh còn mở miệng nói câu đó là liệu hồn đấy!”

43

Mặc dù tôi đã nhắc nhở nhiều lần nhưng Tần Vũ vẫn thói nào tật nấy. Nhưng sau cái lần tôi nói nhại theo anh mấy ngày liền, anh liền chấm dứt luôn câu cửa miệng.

“Chồng, ăn đi! Cơm em nấu có một sự ngon không hề nhẹ đấy!”

“Đây, anh vào tắm đi! Nước vừa đun, có một sự nóng không hề nhẹ đấy!”

“Đi ngủ đi, đêm có một sự không hề nhẹ đấy!”

Không nhịn nổi nữa, anh gào lên: “Anh chừa anh chừa! Vợ, anh điếc tai lắm rồi!”

Tôi nói mà, lấy độc trị độc, với Tần Vũ, là phương pháp trị liệu tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Có Một Nỗi...không Hề Nhẹ

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh”

Chương 9: Có một nỗi...không hề nhẹ

39

Không biết Tần Vũ xem phim gì, chỉ thấy có một tối anh xem một bộ phim ngắn, sau đó chuyên môn mở miệng là rên rĩ: “Có một nỗi buồn không hề nhẹ.”

Tôi hỏi, sao anh cứ nói câu đó hoài thế?

Tần Vũ rất vui về trả lời tôi: “Ồi, em không biết sao? Đó gọi là câu cửa miệng để thể hiện phong cách riêng biệt của anh!”

“Phong cách của anh?”

“Sống với anh lâu thế mà em không biết à?”

Anh mới rước em về được mấy tháng thôi mà!”

“...”

40

Làm xong bản thảo, tôi đưa cho Tần Vũ xem để anh đánh giá. Anh đọc bản word một lúc, sau đó há miệng triết lí: “Bài này có một sự hay không hề nhẹ.”

“...” Đây, nhận xét thôi mà, cần lời luôn cả cái câu đấy vào không?

41

Khi Tần Vũ chơi game.

Tần Vũ ục ịch đánh boss từ tám giờ tối. Tôi đang làm việc thì nghe thấy anh thở dài bên tai: “Minh đúng là... có mỗi sự giỏi không hề nhẹ.”

Tôi hít một hơi, đã tự luyến còn phun ra câu cửa miệng đấy nữa.

42

Tan ca, Tần Vũ đón tôi về. Tôi vừa leo lên xe, anh liền nhìn đồng hồ, sau đó quay sang nhìn tôi: “Em tan muộn thế? Anh có một sự...”

Tôi chịu hết nổi, đập vào đầu anh: “Cát!”

“Vợ!” Tần Vũ ôm đầu ai oán: “Anh đang nói sao đánh anh?”

Tôi trừng mắt: “Anh còn không dẹp ngay vụ cái gì không hề nhẹ là anh không yên đâu đấy!”

“Đó là phong cách của anh, sao em lại cấm?”

“Phong cách cái mẹ gì? Động một tí là không hề nhẹ... nhẹ cái mẹ gì!”

“Nhưng...”

“Cát! Giờ đi về nhà ăn cơm, anh còn mở miệng nói câu đó là liệu hồn đấy!”

43

Mặc dù tôi đã nhắc nhở nhiều lần nhưng Tần Vũ vẫn thói nào tật nấy. Nhưng sau cái lần tôi nói nhại theo anh mấy ngày liền, anh liền chấm dứt luôn câu cửa miệng.

“Chồng, ăn đi! Cơm em nấu có một sự ngon không hề nhẹ đấy!”

“Đây, anh vào tắm đi! Nước vừa đun, có một sự nóng không hề nhẹ đấy!”

“Đi ngủ đi, đêm có một sự không hề nhẹ đấy!”

Không nhịn nổi nữa, anh gào lên: “Anh chừa anh chừa! Vợ, anh điếc tai lắm rồi!”

Tôi nói mà, lấy độc trị độc, với Tần Vũ, là phương pháp trị liệu tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Gặp Em, Tôi Trở Nên Rất Nhỏ Bé

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 10: Gặp em, tôi trở nên rất nhỏ bé

44

Lướt mạng, tôi vô tình đọc được một pic tình cảm của một cô gái độ tuổi 20. Pic không dài, chủ đề nói về hôn nhân, nên tôi căng mắt đọc hết nó.

“Tôi gặp anh ấy từ năm cấp hai... Từ cái nhìn đầu tiên, tôi đã cảm thấy trái tim mình đập loạn nhịp. Anh ấy là cả nguồn sống, là động lực để tôi bước tiếp con đường đi tới tương lai... Đến năm cuối cấp, tôi bạo gan tỏ tình, anh lại hờ hững nghe tôi nói... Lúc đó, thái độ của anh khiến lòng tôi đau như cắt...”

[...]

Bây giờ, tôi đã hai mươi tuổi, tưởng rằng thời gian có thể làm xóa nhòa kí ức về anh trong tâm trí, nhưng dường như càng lúc hình ảnh anh càng trở nên rõ nét, rõ nét đến mức tôi có thể nhớ rõ từng nét trên gương mặt ấy thời cấp hai. Hình ảnh anh luôn hiển hiện trong tâm trí tôi, lúc anh học bài, lúc anh chơi thể thao, lúc anh phát biểu... Từng chút một như dội về...

Dù không biết anh hiện tại ở nơi nào, nhưng tôi vẫn muốn nói lại câu đó lần nữa:

Anh à, em yêu anh!”

Đọc xong, thấy thú vị tôi muốn tâm sự với anh về thời cấp ba thì anh đã ngồi bên cạnh từ khi nào. Một lúc sau, anh phán: “Chắc, phụ nữ như thế này bây giờ thật hiếm! Bạo gan tỏ tình thế cơ mà!”

Hình như, Tần thiếu đang cố tình... như muốn nhắc nhở tôi thì phải?

42

Nhớ lại chuyện hồi cấp ba, tôi chạy đến chỗ anh: “Tần Vũ, anh thử tỏ tình với em như ngày xưa đi!”

Anh quay lại nhìn tôi một cách kì dị: “Em lại lên cơn à?”

“Thôi nào, tỏ tình với em như ngày xưa đi!”

“Ngày xưa nào?” Tần Vũ giả ngu

“Thì hồi cấp ba ấy, trước khi chuyển trường không phải anh tỏ tình với em rồi còn gì!”

“Không nhớ!”

Mắt tôi trừng trừng: “Cái gì mà không nhớ? Anh tỏ tình mà anh còn không nhớ à?”

“Anh thật sự không nhớ!”

“Thật?”

“Thật!”

“Địch, anh rước em về nhờ cái câu đấy mà giờ không nhớ là thế nào?”

Tần Vũ vỗ đầu: “Sống với em hạnh phúc quá làm anh quên tất cả chuyện quá khứ đấy! Anh yêu vợ quá mà!”

Bỗng dưng tôi thấy ngại ngại.

43

Tôi đang bận bịu soạn thảo bỗng người bên cạnh nhìn chằm chằm tôi nảy giờ thốt lên rõ to: “Vợ! Anh nhớ ra ngày xưa anh nói cái gì rồi!”

Hả? Nhớ ra rồi? Tôi quay sang, mong đợi: “Nhớ ra rồi à? Nói xem xem!”

“Hồi cấp ba ấy, có phải anh nói trong lúc đi ăn, nếu muốn ăn nhiều một chút, cậu đồng ý lấy tôi là sẽ có cái ăn, đúng không?”

Thất vọng đổ ập lên đầu, tôi ỉu xiu quay lại làm việc, không quên ném cho anh câu nhắc nhở: “Ngồi ở đó mà thông nào đi.”

44

Tần Vũ lu mờ không tả nổi. Tôi buồn phiền tâm sự với đồng nghiệp: “Chồng em, đến cả lời tỏ tình năm cuối cấp, anh cũng không nhớ nổi!”

Đồng nghiệp an ủi: “Không sao, từ từ rồi anh ấy sẽ nhớ ra!”

“Thật chứ?”

“Ừ, có lẽ chồng em gặp quá nhiều buồn phiền hoặc lo quá nhiều chuyện nên anh ấy nhất thời quên thôi!”

Nghe vậy, tôi rất hào hứng.

Nhưng mấy tuần sau đó, lòng tin của tôi lập tức sụp đổ.

Không biết anh yêu tôi đến đâu nhưng anh đang trối đến nỗi không tả nổi.

45

Về chuyện tỏ tình hồi cấp ba, sau một thời gian kiên nhẫn tôi đã dần quên đi nó.

Nhưng rồi một tối, Tần Vũ bỗng nhiên chạy đến bên tôi hôn hờ ôm lấy vai tôi: “Vợ, anh nhớ ra rồi! Hồi cấp ba, vào lúc chuyển trường anh nói với em: ‘Nếu quên lãng đi quá khứ, tớ nguyện không bao giờ quên cậu!’ “

Thì ra anh còn nhớ! Mắt tôi sáng ngời, vốn định ôm lấy anh hôn hít một trận thì thấy anh ôm vai vuốt ngực:

“Tuổi trẻ thật bông bột! Không thể ngờ ngày xưa mình lại có thể phát ngôn được câu như thế! Sến quá, sến quá...”

Dù có sến nhưng đây cũng là kỉ ức đẹp nhất của em, anh cần nặng lời nói về nó như vậy được không?

46

Có hôm dọn nhà tình cờ thấy được cuốn sổ lưu học của bạn học cấp hai. Tôi tò mò lật ra đọc lại từ đầu. Mở đến gần cuối thấy một dòng chữ cực kì tình cảm “Gặp em, tôi trở nên rất nhỏ bé...Cả thế giới bỗng chốc thu lại chỉ bằng mình em...”

Tôi nhận ra là lời tỏ tình nên hào hứng đem khoe với Tần Vũ: “Anh xem, không ngờ hồi cấp hai em cũng có người thương mến đấy nhé!”

“Cái gì đây?”

“Sổ lưu bút hồi cấp hai!”

Anh giật phăng lấy cuốn sổ của tôi, cẩn thận lật ra, lúc sau há miệng tuôn một tràng: “Ôi dào, thích gì cái thứ tình cảm này! Em xem, chữ nó còn xấu nữa, chứng tỏ thằng thích em không phải dạng đẹp trai gì! Coi này, cái gì mà gặp em tôi trở nên nhỏ bé, rồi thế giới của tôi thu nhỏ lại chỉ bằng em! Cái thế giới của nó tòi tẹ đến thế à?!”

Tôi tức giận gắt lại: “Người ta làm sao kệ người ta! Dẫu gì...” Tôi nhìn xuống cuốn sổ, bỗng nhiên thấy nét chữ này quen quen.

“Tần Vũ, sao em thấy...nét chữ này...hơi giống anh thì phải?”

Anh lập tức phản bác: “Giống cái quái gì!”

Tôi lấy ngay tờ giấy anh vừa viết ở trên bàn, đem cả hai so sánh, nhìn kĩ thì giống thật: “Anh coi!”

Tần Vũ nghi ngờ nhìn tôi, sau đó anh nhìn hai tờ giấy đặt trước mặt, bỗng chốc mặt anh đỏ lên. Tôi châm chọc: “Ôi! Xem kia...”Thẹn quá hóa giận, anh quát: “Ra ngoài ra ngoài! Anh còn phải làm việc! Ôi cái thân tôi!”

“...”

Bây giờ đột nhiên nhận ra, Tần Vũ thực ra đáng yêu đến không ngờ luôn ấy! ><

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Có Một Sự...không Hề Nhẹ

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh”

Chương 9: Có một sự...không hề nhẹ

Không biết Tần Vũ xem phim gì, chỉ thấy có một tối anh xem một bộ phim ngắn, sau tối đó chuyên môn mở miệng là rên rĩ: “Có một nỗi buồn không hề nhẹ.”

Tôi hỏi, sao anh cứ nói câu đó hoài thế?

Tần Vũ rất vui vẻ trả lời tôi: “Ôi, em không biết sao? Đó gọi là câu cửa miệng để thể hiện phong cách riêng biệt của anh!”

“Phong cách của anh?”

“Sống với anh lâu thế mà em không biết à?”

Anh mới rước em về được mấy tháng thôi mà!”

“...”

40

Làm xong bản thảo, tôi đưa cho Tần Vũ xem để anh đánh giá. Anh đọc bản word một lúc, sau đó há miệng triết lí: “Bài này có một sự hay không hề nhẹ.”

“...” Này, nhận xét thôi mà, cần lời luôn cả cái câu đấy vào không?

41

Khi Tần Vũ chơi game.

Tần Vũ ục ịch đánh boss từ tám giờ tối. Tôi đang làm việc thì nghe thấy anh thở dài bên tai: “Minh đúng là... có mỗi sự giỏi không hề nhẹ.”

Tôi hít một hơi, đã tự luyện còn phun ra câu cửa miệng đấy nữa.

42

Tan ca, Tần Vũ đón tôi về. Tôi vừa leo lên xe, anh liền nhìn đồng hồ, sau đó quay sang nhìn tôi: “Em tan muộn thế? Anh có một sự...”

Tôi chịu hết nổi, đập vào đầu anh: “Cát!”

“Vợ!” Tần Vũ ôm đầu ai oán: “Anh đang nói sao đánh anh?”

Tôi trừng mắt: “Anh còn không dẹp ngay vụ cái gì không hề nhẹ là anh không yên đâu đấy!”

“Đó là phong cách của anh, sao em lại cấm?”

“Phong cách cái mẹ gì? Động một tí là không hề nhẹ...nhẹ cái mẹ gì!”

“Nhưng...”

“Cát! Giờ đi về nhà ăn cơm, anh còn mở miệng nói câu đó là liệu hồn đấy!”

43

Mặc dù tôi đã nhắc nhở nhiều lần nhưng Tần Vũ vẫn thói nào tật nấy. Nhưng sau cái lần tôi nói nhại theo anh mấy ngày liền, anh liền chấm dứt luôn câu cửa miệng.

“Chồng, ăn đi! Cơm em nấu có một sự ngon không hề nhẹ đấy!”

“Này, anh vào tắm đi! Nước vừa đun, có một sự nóng không hề nhẹ đấy!”

“Đi ngủ đi, đêm có một sự không hề nhẹ đấy!”

Không nhin nổi nữa, anh gào lên: “Anh chừa anh chừa! Vợ, anh điếc tai lắm rồi!”

Tôi nói mà, lấy độc trị độc, với Tần Vũ, là phương pháp trị liệu tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Tớ Bị Bệnh Trầm Cảm Vì Cậu Luôn Rời Đây!

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 13: Kỉ niệm

57

Hồi cấp hai, ban đêm hay thức nhiều vì thế tôi hay ngủ gật trên lớp. Tần Vũ ngồi bên cạnh và mấy đứa bạn xung quanh không ít lần nhắc nhở tôi.

Nhưng thói ham ngủ cũng dần dần ăn vào máu.

Cho đến một hôm, đứa tổ phó lăm lờ tỏ bên cạnh theo dõi tỏ tôi đứng dậy báo cáo với cô chủ nhiệm.

“Em thưa cô, bạn Tiêu Tiêu hay ngủ gật trong giờ ạ!”

Cô giáo nghe vậy, kéo tôi lên bục giảng tra tấn một bài giáo huấn dài.

Tôi cai ngủ được một, hai tuần thì mọi việc lại tiếp diễn trở lại. Không chỉ thế, Tần thiếu còn ra về ủng hộ cho tôi:

“Tớ sẽ ngủ cùng cậu, đừng lo!”

Mấy tiết sau, cả lớp đều thấy chung một cảnh, ở bàn cuối tổ ngoài cùng có hai đứa loắt choắt gục xuống bàn ngủ.

Tin này lại đến tai cô giáo.

Tiết sinh hoạt, cả Tần Vũ lẫn tôi đều bị điểm danh, xách lên bục giảng. Cô chủ nhiệm là giáo viên gian manh nhất tôi từng gặp, miệng cười tươi như hoa nhưng lời nói độc ác như rắn. “Cả bạn Tần Vũ cũng tham gia chuyện này nữa à? Hai đứa chơi vui không?”

Mặt cô lúc đó đáng sợ đến nỗi tôi không dám ho he câu nào, trong khi Tần thiếu còn gãi đầu cười cười:

“Em sợ bạn ấy cô đơn nên ngủ chung cho vui thôi ạ!”

“Ồ? Em thương bạn ấy đến thế cơ à?”

“Bạn bè với nhau thì thương nhau chứ ạ!”

“Thế thương bạn thì hai đứa xách nhau chạy vòng quanh sân trường năm vòng nhé!”

Cuối cùng, hai bạn học đau khổ dắt tay nhau chạy quanh sân trường đến đứt cả hơi.

58

Tần Vũ và tôi đều chuyên khoa tự nhiên nhưng thành tích của anh vượt qua tôi mấy ngàn dặm.

Lên cấp ba, tôi nhận được thông báo đến nhận lớp 10a2. Ngày đầu tiên đến trường, đang đi lòng vòng tìm lớp thì Tần Vũ hớn hờ chạy đến chỗ tôi.

“Tiêu Tiêu, sao đến muộn thế?”

“Đấy muộn. Sao cậu ở đây?”

Tần Vũ xoắn tay cười cười: “Chúng ta là bạn cùng lớp mà! Bạn học, nhớ giúp đỡ nhau nhé!”

Sau đó, chạy biến.

Hôm xếp chỗ, không biết Tần thiếu mua chuộc cô giáo cái gì mà chúng tôi một lần nữa ngồi cạnh nhau.

Suốt năm lớp mười, chúng tôi vẫn là bạn cùng bàn.

Năm lên lớp 11, trong lớp có một bạn nữ học kém. Cô giáo định nhờ Tần Vũ học giỏi nhất lớp kèm cặp bạn ấy. Tôi rất tán thành.

Giờ sinh hoạt, bạn nữ đã ôm cặp sang chuẩn bị ngồi vào chỗ mới. Tôi xách cặp lên, đột nhiên Tần Vũ bám gấu áo tôi khóc lóc:

“Đừng, đừng bỏ tớ một mình mà! Dẫu gì chúng ta cũng có tình cảm với nhau! Đừng có vì chuyện nhỏ nhặt như thế mà bỏ tớ chứ!”

Cả lớp và bạn nữ lẫn cô giáo đều nhìn chăm chăm vào hai chúng tôi.

Tiếng xì xầm bắt đầu nổi lên.

“Này, không phải hai người họ đang yêu nhau đấy chứ?”

“Ừ, chắc vậy rồi! Bạn Tiêu và Tần Vũ đều là ngôi sao trong khối, yêu nhau cũng là chuyện thường rồi mà!”

“Tiêu Tiêu là hoa đã có chủ rồi à? Tiếc thật, mình đang theo đuổi cô ấy!”

“Cậu mà dám à? Mơ đi!”

“...”

Tần Vũ cúi đầu xuống, từ góc độ người khác sẽ thấy anh đang bị thương, đau lòng tột độ. Tôi nhìn xuống. Rõ ràng cậu ta đang nín cười! Tôi giật phăng tay của Tần Vũ ra, mặt “nạnh nùng” đi vào chỗ mới.

“Bạn Tần Vũ, căn bệnh trầm cảm rất khó trị, nhưng bác sĩ nói tớ chỉ ở bên cậu những lúc cần thiết. Giờ, cậu nên tự túc đi, bạn A sẽ giúp bạn trị liệu tận gốc!”

Sau câu nói của tôi, câu chuyện tình yêu Lương Sơn Bá Trúc Anh Đài liền biến thành Lương Sơn Bá Mã Văn Tài.

Tin đồn về Tần Vũ với tôi cũng biến mất dần.

Những ngày sau đó, Tần Vũ luôn làm mặt lạnh với tôi. Tôi hỏi cái gì, mượn cái gì cũng không nói không rằng.

Có hôm, gã gắt lên, mặt đỏ phừng phừng: “Không phải mình bị trầm cảm sao?! Tớ trầm cảm rồi đấy vì cậu luôn rồi đấy, cậu đi đi!”

Tôi đứng bật dậy, hóa ra lòng tốt của mình bị người ta nói thế này:

“Tần Vũ, chúng ta tuyệt giao!”

“Đừng!” Tần Vũ bám lấy áo tôi: “Tớ già vờ, già vờ thôi mà!”

Năm lớp 11, hai chúng tôi không phải bạn cùng bàn, nhưng tình cảm vẫn như thế.

Giờ ngoài lề:

Click vào “truyện ngắn”

Click vào “trang 2”

Hoặc

Search GG-sama “Câu chuyện của tôi và gã bắt đầu từ một cái BVS.”

>< Ủng hộ tụi đi mấy má ><

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Câu Chuyện Về Tấm... Ảnh Cười

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 14: Câu chuyện về tấm... ảnh cười.

Sống với anh phát hiện thêm được rất nhiều điều thú vị.

Có lần, tôi có hẹn với một đồng nghiệp nam trong công ty, lúc đó Tần thiếu không biết đi đâu vô tình nhìn thấy chúng tôi. Tới, anh hậm hực, nói một cách ghét bỏ: “Em tốt lắm, tốt lắm! Đi hú hí với trai sau lưng anh!”

Tôi trợn mắt “Hú hí cái gì?”

“Ha! Còn cái gì? Hồi chiều, em hẹn với một thằng đeo kính ở quán cà phê! Ha, hai người cười nói vui vẻ ghê ha! Trong khi em không về lo cho chồng con, chăm cho chồng, quan tâm chồng!” anh nói một tràng, sau đó trừng tôi “Em tốt lắm!”

Nói đoạn, vào phòng đóng sập cửa lại trong khi tôi còn ngu ngơ chưa hiểu chuyện gì.

Không hiểu sao lần này Tần Vũ giận dai như đĩa, tôi có gào rách họng bảo anh ra ăn cơm thì anh vẫn im hơi lặng tiếng, có khi còn hét ầm lên với tôi: “Đi hú hí với thằng kia đi! Quan tâm chồng em làm quái gì!”

Khi tôi giải thích thì anh không nghe: “Khỏi khỏi biện minh! Em còn trẻ mà, ha, đi đi, đi với trai đi!”

Tôi bỏ cuộc.

Đến một hôm, lục mãi mới thấy chùm chìa khóa dự phòng. Đến tối, lúc anh chui vào phòng ở lì đấy, tôi rón rén mở cửa.

Cửa vừa mở ra liền thấy Tần đại gia ôm ảnh cười to đùng nằm trên giường lấy khăn chùi đi chùi lại, miệng còn lẩm bẩm như tụng kinh: “Kiềm chế, kiềm chế. Đàn ông phải biết kiềm chế!”

Tôi sặc. Anh đang kiềm chế cái gì đây?

60

Sau tối hôm đó, tôi quyết tâm trối anh vào thành giường nói chuyện một lần cho rõ. Tần Vũ bất ngờ bị đột kích, anh la hét ầm ĩ: “Em đang làm cái gì đấy? Đây, đây, đừng có sắc lang nửa đêm thế chứ!”

Bất đắc dĩ lắm, tôi nhét hân đồng giấy vào miệng anh. “Em nói anh nghe...”

“Ừ...ừ..t..ừ..”

“Im miệng!”

“Ừ...ừ...”

“Thực tế không như anh nghĩ đâu! Lần trước là em đi ăn với đồng nghiệp, không phải tình nhân hay ngoại tình gì hết! Em nói anh nghe...”

“Ừ...ừ...ừ...ừ...”

“Anh muốn nói chuyện lắm à?...Đợi chút...”

Người nào đó vừa được giải phóng hét lớn lên: “Ha, em nghĩ câu chuyện của em có sức hút lắm à! Anh chả tin đâu, anh chả tin đâu!”

“...”

61

Mãi hơn hai tuần Tần Vũ mới nguôi giận, anh cuối cùng cũng gờ tay đầu hàng với câu chuyện của tôi.

Cuối tuần, em trai đến thăm nhà.

Vừa bước chân vào cửa, nó đã xông vào ngó nghiêng từng góc ngách một. Tần Vũ đứng một bên cánh cửa:

“Mày đừng có lớn phón sí sồn, nhìn này nhìn nọ nhà anh!”

Em trai: “Em chỉ đang xem chị em có sống hoàn cảnh tốt không thôi mà!”

“Có anh ở đây, chị mày không chết đói được!”

Em trai dốp luôn một câu: “Sống tốt? Vậy mà tối nào chị cũng gọi điện cho mẹ tâm sự đấy!”

Tối, Tần Vũ đáng thương ôm lấy tôi: “Vợ, anh đã làm gì sai...Anh đã làm gì sai sao? Anh khiến em không hài lòng sao...?”

...

Em trai đi vào phòng ngủ, nó lượn lại mấy vòng quanh tấm ảnh cưới, cuối cùng tấm tắc khen: “Bức ảnh này được lau chùi thật kĩ! Chắc anh chị tôi nào cũng ôm nó đi ngủ nhỉ?”

Tôi nhớ lúc chiến tranh lạnh, lúc nào anh cũng lau đi lau lại tấm ảnh cưới.

“Ừ. Tần Vũ ôm ấp nó như cửa quý ấy, thậm chí còn lau chùi tỉ mỉ.”

“Anh ấy có tình yêu thật sâu sắc!”

“Phải, rất sâu sắc. Sâu sắc đến nỗi nhìn đôi mắt ngày cơ mà...”

Tần Vũ-người đứng bên cạnh:“...”

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Mỗi Lời Vợ Tôi Nói, Mỗi Câu Vợ Tôi Bảo, Đều Là Triết Lí.

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 15:Mỗi lời vợ tôi nói, mỗi câu vợ tôi bảo, đều là triết lí.

63

Dạo này khi đi làm, cứ gặp đồng nghiệp của công ty anh lại nghe thấy họ nhắc nhở.

“Này, chị đừng quản anh ấy chặt quá!”

“Anh ấy rất tốt, chị đừng quản lí thái quá nhé, anh ấy là đàn ông mà!”

“Anh biết em yêu chồng muốn sở hữu chồng làm của riêng nhưng...chồng làm gì cũng cảm thì tội nó lắm!”

Tôi: “...”

Tôi có quản anh cái gì sao?

64

Có tôi ngồi cùng anh xem phim, đột nhiên điện thoại anh rung lên. Tần Vũ trực tiếp nghe điện thoại, không biết người gọi đến nói gì mà anh trả lời: “Hừ, vợ tao nói không được đi la cà! Tối rồi, bố không đi đâu! ...Ồ,vậy nhé, bái bai!”

Sau đó, anh ngoái đầu sang nhìn tôi cười hi hi:“Phim đang hay mà, xem tiếp đi xem tiếp đi!”

65

Hồi cấp ba Tần Vũ rất nổi tiếng, anh đi đến đâu gái nhìn theo đến đấy.

Một lần nhà trường tổ chức dã ngoại cho học sinh, chiều cao tôi vốn khiêm tốn nên bị lũ bạn đẩy dần lên đến đầu hàng. Bọn con gái đã xếp hàng đông đủ, một lúc sau đám con trai mới chậm rì rì đi xuống.Lúc nhóm Tần Vũ đi qua, đột nhiên anh kéo tôi ôm chặt vào ngực, mở miệng nói thâm tình.

“Có bạn gái tao ở đây, đứa con gái nào dám sấn tới? Bạn gái tao quản lí rất chặt, thử đứa nào bước đến xem? Bố chặt gãy chân chúng nó!”

Tôi đỏ mặt, gan tôi làm sao lớn được như vậy chứ.

66

Hai vợ chồng đi ăn lẩu thì Tần thiếu cứ lấy kéo cắt nhỏ gà ra, bóc tôm cho tôi.

Ăn cơm với anh thì anh vừa gỡ cá vừa ném vào bát tôi, miệng còn cắn nhả: “Ăn cá thôi mà cũng không biết ăn, suốt ngày dọa hóc.”

Rồi mỗi sáng anh dậy sớm ăn sáng xong mua về cho tôi một bát để trên bàn. Tôi nói không ăn vì bụng vẫn còn no, ăn nữa kéo không thờ nổi thì anh lại kêu: “Không thờ được vẫn ăn đi rồi chết luôn cũng được!” “Em chết rồi ai sống với anh?”

Tần Vũ nghiêm túc nhìn tôi: “Yên tâm, em mà chết anh hứa ở bên cạnh em cho đến cuối đời.”

Có rất nhiều lời hứa cũng có rất nhiều lời nói dối, nhưng mỗi lời Tần Vũ nói với tôi đều chân thực đến kì lạ.

Thì thoảng đồng nghiệp anh rủ đi ăn, Tần Vũ còn kéo cả tôi đi.

Khi bọn họ mời bia, mời rượu anh liền giặt giặt tay áo tôi, sau đó còn giả vờ nghiêng đầu như muốn nghe tôi nói cái gì. Lát sau, anh trừng mắt nhìn đồng nghiệp: “Uống cái gì mà uống? Vợ bố nói không được uống là không được uống! Mỗi câu vợ bố nói, mỗi câu vợ bố bảo đều là triết lí!”

Tôi đáng thương nhìn lại anh.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cứ Tưởng Rằng Anh Không Còn Yêu Em Nữa.

Ngoại truyện: Cứ tưởng rằng anh không hề yêu em nữa. P/s: Đột nhiên nghĩ ra vài tình huống này nhưng không hợp với Tần Vũ nên nhét thành một cốt truyện nhỏ. Dù sao cũng nghĩ ra rồi, viết thành truyện tặng đến mấy bạn đọc truyện mình luôn.

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ truyện mình, hóng like và cmt nhé =))

.

Tôi nói với anh: “Hôm nay em suýt nữa ngã từ cầu thang xuống.”

Cứ tưởng anh sẽ nói: “Em yêu, lần sau cẩn thận nhé.”

Nhưng anh lại nói: “Lau chậm thôi không ngã được đâu.” Tôi nghĩ rằng anh không còn yêu tôi nữa, không quan tâm tôi nữa. Sau này tôi thấy cầu thang nhà mình sạch sẽ khác thường, sạch đến nỗi tôi không phải lau nữa; một tháng sau tôi mới biết rằng đó là do mỗi ngày anh đều lau nhà cho tôi.

Tôi nói với anh: “Xe em hỏng rồi, em phải đi bộ nửa tiếng mới tới bến xe.”

Cứ tưởng rằng anh sẽ quan tâm nói: “Sao em không gọi taxi, có mệt không?”

Nhưng anh lại nói: “Cũng gần mà, em cũng giảm béo luôn đi.”

Tôi thật tức giận, rõ ràng anh không yêu tôi, không quan tâm đến tôi. Ngày hôm sau, tôi thấy anh để chìa khóa xe của anh trên bàn cho tôi, còn chuẩn bị bữa sáng đầy đủ cho tôi nữa.

Tôi nói với anh: “Em muốn đi Hokkaido và Hà Lan, em muốn đi ngắm những cánh đồng hoa thơ mộng.”

Cứ tưởng rằng anh sẽ nhẹ nhàng nói: “Em muốn đi đâu? Chúng ta cùng lên kế hoạch.” Cho dù miễn cưỡng vài câu cũng được.

Nhưng anh lại nói: “Nhặt nhèo, tốn bao nhiêu tiền chỉ để đi đến cái nơi nhặt nhèo đấy.”

Thật bức mình, thật sự anh không yêu tôi, không hiểu tôi. Sau này, tôi thấy tất cả các trang báo giới thiệu về hoa trong tạp chí du lịch trong nhà mình, cho dù là báo trong nước hay báo nước ngoài đều có vết nhăn và những dấu tích của anh.

Tôi nói với anh: “Em ra ngoài với bạn, tối muộn mới về nhà.”

Cứ nghĩ rằng anh sẽ quan tâm hỏi han: “Em đi với ai, nhớ phải mở điện thoại và về sớm đấy.”

Nhưng anh lại nói: “Tùy em, em vui là được.”

Tôi thực sự tức giận, anh không còn yêu tôi nữa, không hề quan tâm tôi. Sau đó, tôi giận dỗi đi đến hơn ba giờ sáng mới về, lúc về thì nhìn thấy anh ngồi ngủ ở sofa đợi tôi.

Tôi nói với anh: “Em đến tháng, bụng em đau quá.”

Cứ tưởng rằng anh sẽ an ủi em rằng: “Chịu đựng chút vậy, mấy ngày sẽ khỏi thôi.”

Nhưng anh lại nói: “Phụ nữ thật phiền phức, chịu không nổi.”

Tôi bị tổn thương, anh không yêu tôi, không còn thương tôi nữa. Sau đó, đồ ăn vặt trong nhà có thêm nhiều socola và đậu đỏ, đều là anh mua nhưng anh không hề ăn. Cứ như thế một tháng liền. Trong mấy tuần liền, ngày nào anh cũng nấu canh đậu đỏ cho tôi. . .

Tôi nói với anh: “Em rất hạnh phúc khi lấy anh, em là người đàn ông tốt nhất trên đời.”

Cứ nghĩ rằng anh sẽ vui vẻ trả lời tôi: “Anh cũng thấy vậy, em là người vợ tốt nhất trên đời.”

Nhưng anh lại nói: “Cười thì cũng cười rồi, nếu không em còn muốn thế nào?”

Tôi buồn đấy, anh thật sự hết yêu tôi rồi, không hiểu tôi nữa. Sau đó, trước khi ngủ tôi vô tình thấy anh dùng giấy lau bức ảnh cưới ở đầu giường, rồi đứng đó rất lâu và nở nụ cười hạnh phúc.

...

Cuối cùng em cũng hiểu, bề ngoài anh không hề quan tâm nhưng bên trong anh là tình yêu không biết diễn tả bằng lời, là trái tim luôn dành hết cho em. Hóa ra anh vẫn yêu em rất nhiều. Chỉ là không nói ra thôi. Đó là cách yêu của anh, một cách khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Sờ Sờ Một Tí

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 16: Sờ sờ một tí

Phụ lục: Đàn ông nghiêm túc, cẩn thận, biết kiềm chế (*>___<*)

67

Lầm lẩn đến công ty, nhất là vào giờ giải lao, tôi hay thấy mấy đồng nghiệp nữ chụm chụm vào nhau nói chuyện rì rầm, có vẻ rất vui. Không nén nổi tò mò, tôi giả vờ đi ngang qua, cố gắng tai nghe thử câu chuyện của họ.

“Gi? Chồng bà một đêm năm lần cơ á?! Kinh vãi!”

“Kinh gì mà kinh? Yêu nhau mới như thế thôi!”

“Ôi dào, chồng tui cũng vậy! Tui phải cho nó suốt đêm, nó mới thoả mãn đấy!”

“Aiz, nói đi nói lại, lên giường mới giữ chồng được thôi à! (͡° - ͜°) (͡° - ͜°)”

Tôi cứng mặt, nhìn xung quanh mấy đồng nghiệp nam non nớt mặt đã đỏ ửng lên. Thức thời, tôi đi nhanh về chỗ của mình.

Nhưng mà, trong đầu không ngừng quanh quẩn hai chữ “lên giường” ấy.

68

Tôi về muốn thử Tần Vũ một chút.

Đèn vừa tắt, tôi bắt đầu hành động.

~ Tôi sờ sờ má anh. Tần Vũ vẫn để yên cho tôi sờ.

~ Tôi sờ sờ bên dưới, chạm đến xương quai xanh của anh. Tần Vũ bất động.

~ Tôi sờ xuống dưới, ngón tay vẽ vài vòng trên ngực anh. Tần Vũ không một chút phản ứng.

~ Tôi quyết tâm thò tay xuống sâu hơn, nhéo cái bụng bằng phẳng của anh. Tần Vũ hơi nhúc nhích, nhéo thêm vài cái nữa, anh lại im cmm lặng.

~ Tôi cực kì bực mình, ngồi dậy, kéo cả quần ngoài lẫn quần trong của anh ra. Muốn chạm vào em trai nhỏ một chút thì tay chưa chạm vào dây rút đã bị tay người nào đó nắm chặt lấy.

Tần Vũ bò dậy, lườm tôi: “Làm cái gì đấy?”

“Người ta muốn chạm vào anh một tí, sờ sờ một tí, vậy mà anh chả phản ứng gì cả!”

Tần Vũ giấy này: “Sờ cái gì mà sờ!”

“Mà sao anh không bị gì hết vậy?” Tôi nhìn anh đầy nghi ngờ: “Anh có yếu sinh lí không đấy?”

Anh hơi ngáy ra rồi gào lên: “Yếu sinh lí cái đầu em! Anh là đàn ông nghiêm túc, cận thận biết kiểm chế!”

Tôi: “...○__○”

69

Muốn đi thăm bạn cũ ở bệnh viện nhưng nghĩ lại, đi một mình thì cô đơn quá.

Thế là rủ Tần Vũ đi cùng.

“Chồng, mai ra ngoài với em một lát nhé?”

“Đi ra ngoài?”

“Đi thăm bạn em ở bệnh viện!”

Tần thiếu đột nhiên đứng dậy, anh ôm bụng: “Anh không đi được!”

“Sao cơ?”

“Mai anh bị đau bụng rồi!”

“...”

70

Vợ chồng bạn A ám muội đi du lịch với nhau, ném thằng con lớp 3 cho vợ chồng tôi chăm sóc. Thấy thằng bé mũm mĩm, mặt hiền lành ngoan ngoãn, Tần Vũ với tôi rất vui vẻ nhận lời.

Buổi chiều, bỗng thằng bé ôm vò chạy đến chỗ tôi, chỉ chỉ: “Bài này cháu không biết làm, dì dạy cháu được không?”

“Uh?” Tôi cầm lấy quyển vở nó, năm chữ to tướng hiện hiện mồn một: Miêu tả cô giáo em, mặt tôi cứng ngắc. Tôi chuyên khoa tự nhiên, trong đầu một chút kiến thức văn thơ cũng không có, làm sao viết được bài này? Vì thế liền đùn đẩy trách nhiệm: “Cô bạn lắm, sang hỏi chú Tần đi nhé!”

Bé con lại loắt choắt chạy đi.

Mười lăm phút sau thấy vẫn không có động tĩnh gì, tôi thăm nghĩ, có lẽ Tần Vũ đang giúp thằng bé nghĩ bài. Tôi an tâm quay lại làm việc tiếp.

Ai ngờ, Tần thiếu không biết từ đâu chui ra xách tôi xềnh xệch vào phòng, giơ quyển vở của thằng bé trước mặt tôi.

“Ngồi đây giải quyết bài này với anh!”

Tôi méu máo: “Em không biết viết văn!”

“Anh cũng không biết mà! Nào, thằng bé đã nhờ rồi, chả lẽ vợ chồng chúng ta lại không có trách nhiệm?”

“...”

Thế là hai vợ chồng tùm tùm ngồi ngậm ba tiếng làm văn.

Ngày hôm sau, vợ chồng bạn B về, thằng bé nhìn thấy bố mẹ, nó hốt hoảng một hồi rồi chia vở văn ra.

Tần Vũ và tôi đứng từ xa, lòng thấp thỏm.

Bạn học A vừa xem kết quả của con, bỗng gào lên: “Ai dạy con? Văn gì mà xằng bậy thế này hả?”

Chết mẹ! Bé con nhìn nhìn mẹ nó, cuối cùng mở miệng: “Thực ra...”

Nó chưa nói hết câu, vợ chồng tôi đã cúp đuôi xách dép chạy biến.

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Người Đàn Ông Có Tự Trọng

Chương 17: Người đàn ông có tự trọng

71

Lúc tan ca, Tần Vũ đến đón tôi, anh nâng nặc đòi tôi đi bộ về cùng anh, rồi hai đứa che ô với nhau cho lãnh mạn.

Khi ấy, trời mưa. Tôi không thích thú gì mấy cái chuyện đó nhưng nhìn ánh mắt đầy mong đợi của anh, câu từ chối đành nuốt lại vào cổ họng.

Đang đi, tôi nhìn thấy một cặp trai gái thắm thiết dính lấy nhau. Cô gái giật lấy ô, cứ ngỡ là cảnh ly biệt như trong phim, đâu có ngờ cô ấy lại đẩy bạn trai ra sau, gắt lên:

“Đi ra sau! Để tao đi trước!”

Chàng trai cãi lại gì đó, nhưng rồi lại lui về sau một cách bất đắc dĩ.

Tôi dờ khóc dờ cười, đột nhiên nổi hứng, tôi giật lấy ô từ trong tay Tần Vũ, đẩy anh ra sau.

“Chồng, để em đi trước cho.”

Tần Vũ đang hí hửng quàng tay qua vai vợ, bị hành động chớp nhoáng của tôi làm bất ngờ, anh cúi kính giật chiếc ô lại:

“Để anh đi trước, anh là đàn ông!”

Tôi trừng mắt: “Đàn ông phụ nữ cái gì?! Anh dám cãi thử xem, tối nay ngủ gầm giường!”

Ngay lập tức, người đàn ông vừa gào lên nào đó khóc không ra nước mắt, trên đường đi về, anh vừa bám tôi như bạch tuộc, miệng vừa than thở:

“Vợ tôi thật khốn nạn, thật khốn nạn..!”

72

Mấy ngày sau, hễ khi trời mưa mà đi bộ về với anh, tôi luôn giành quyền cầm ô và đi trước.

Tần thiếu rất bất mãn, cuối cùng anh từ bỏ luôn ý định, đi đón tôi là phải dùng xe.

Tôi hỏi: “Ồ? Thế không đi bộ à? Trời đang mưa mà!”

“Anh chán cái cảnh lằng mạn gì đó rồi!”

Tôi chui vào xe: “Em tưởng anh vui lắm chứ?”

“Vui khi gì!”

Hình như, lòng tự trọng đàn ông trong chồng tôi bị tổn thương rồi.

73

Buổi tối hai vợ chồng sắp “làm” với nhau thì tôi nhớ ra bản thảo dự án khu B chưa động tay đến, vội vàng đẩy đầu anh ra.

“Em quên mất, em chưa xong việc ở công ty nữa!”

Tần Vũ lăn ra giường, hốt

hoảng: “Cái gì cơ?! Làm việc gì cơ?!”

Tôi xoa đầu anh an ủi: “Lần sau nhé, em xin lỗi!”

Tần thiếu ôm mặt: “Trời ơi, tôi sắp bắt cmn lực rồi!”

74

Tần Vũ hỏi nhảm: “Em có yêu anh không?”

Tôi nói, có.

“Em có thương anh không?”

Có.

“Em có thích anh không?”

Có.

“Em có muốn lên giường với anh không?”

Tôi ngẩng lên, lạnh nhạt: “Không.”

Tần thiếu gia à, chiều nay dùng mãi anh không thấy chán sao? (¯_(ツ)_/¯)

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: 19.

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 18:

75

Hồi học cấp ba bị chia đội tuyển, tôi và Tần Vũ mỗi đứa một phương trời. Nhưng cứ vào giờ ra chơi Tần Vũ lại tới tìm tôi. Vì thế, cứ hễ trống vừa vang lên, bạn bên cạnh sẽ kéo áo tôi giục:

“Kìa kìa, Tần thiếu nhà cậu đến rồi kìa!”

Đến đợt thi cấp tỉnh, nam nữ ở nhà trọ khác nhau. Không biết có phải Tần Vũ nhớ tôi đến nỗi phát điên rồi hay không mà gần tám giờ tối anh lại trèo tường sang hí hửng

“Ôi, nhớ cậu quá đi! Nhớ quá đi!”

Tôi hỏi: “Cậu không sợ bị bắt à? Gan to thế?”

Tần Vũ bĩu môi: “Phạt thì sao? Tổ yêu cậu lắm mà, mấy hình phạt đấy là gì chứ!”

Tôi: “...”

Ừ thì, tình yêu của anh cao cả thật.

76

Có hôm, chồng tôi ôm lấy cổ tôi, miệng ghé vào tai tôi thủ thỉ:

“Vợ, bọn mình chơi trò cưỡi ngựa đi!”

Tôi không ngẩng lên nhìn anh: “Cưỡi ngựa?”

“Ừ, ừ! Cái trò mà... Em ngồi lên đầu gối anh sau đó anh nâng em lên cao rồi hạ xuống... Cứ cứ như vậy á!”

Tôi nghĩ nghĩ, từ miệng Tần Vũ nói ra cái trò này sao thấy sắc mùi mờ ám vậy?

77

Chồng tôi bảo: “Khi ôm em luôn có cảm giác kì lạ, cực kì đặc biệt!”

Tôi hỏi: “Đặc biệt gì cơ?”

“Thì...” Mắt anh sáng lên “Ôm em làm anh cảm thấy cơ thể mình rục rịch, có ngọn lửa bùng cháy tận nơi nguyên thủy của anh!” Không để tôi nói gì, ai đó vươn tay ra “Ôm, ôm tí nào!”

Tôi dơ chân đạp anh lăn xuống giường: “Cút!”

78

Tần Vũ có một đứa cháu, bố mẹ nó đi làm xa nhờ vợ chồng tôi đi hợp phụ huynh hộ. Tôi tính từ chối thì giọng anh cắt ngang: “Oke, anh chị không phải lo! Bọn em sẽ cố gắng làm bố mẹ mẫu mực của cháu nó!”

Hôm hợp phụ huynh, nhìn quanh toàn thấy mấy ông bố bà mẹ tuổi trung niên, trông có vẻ già già, hai vợ chồng tôi ngồi co rúm một góc. Đột nhiên có một bà quay lại nhìn chúng tôi một hồi rồi tỏ vẻ thông cảm: “Ôi, các cháu trẻ thế mà có con tuổi này rồi cơ à?”

Sau đó còn lác lác đầu.

Cả Tần Vũ lẫn tôi đều đỏ mặt.

Làm bố mẹ thật không dễ mà.

Chương 19:

79

Tần Vũ đi công tác.

Lúc ra sân bay, anh nhắn: “Anh đang lên máy bay. Vợ nhớ giữ gìn sức khỏe!”

Lúc đến nơi, anh nhắn: “Anh đến nơi rồi! Nhớ anh không? Vợ nhớ ăn uống đầy đủ nhé!”

Mấy tiếng sau lại thấy tin nhắn của anh: “Anh đang ăn, nhà hàng hải sản ở đây ngon tuyệt! Anh sẽ mua cho vợ ăn!”

Chưa đầy mấy phút sau, điện thoại reo lên: “Anh mệt quá, anh ngủ nhé vợ! Vợ ngủ ngon!”

Lúc tôi xem ti vi rồi ngủ quên mất, anh nhắn: “Vợ, anh không ngủ được. Anh nhớ em quá!”

80

Tần Vũ lúc nhận xét tay tôi.

“Tay em thật đẹp, trắng trẻo noãn nà này...! Sờ thật thích!” Đột nhiên anh chuyển chủ đề, thốt lên “Tay em luôn làm anh sướng! Vợ, em thấy tay anh thế nào?” Vừa nói anh vừa xòe tay ra.

“Tay anh á?” Tôi cảm lấy, ngắm nghía một hồi rồi kết luận “Giống tay vườn.”

Tần Vũ dơ ra một lúc, sau đó anh cười nhí nhố:

“He, ý em nói vợ chồng chúng ta như người nguyên thủy chứ gì? Nào nào để anh cho em hiểu kĩ hơn về người nguyên thủy nào!”

“...”

Tôi trầm mặt.

Tôi chỉ muốn chọc anh tí thôi mà.

81

Em trai nhờ Tần Vũ tư vấn tình yêu.

“Anh rể, anh theo đuổi chị em như thế nào?”

“Chú biết làm gì?”

“Chả là...” Nó xoắn tay, đỏ mặt “Em thích một đứa cùng khoa nhưng không biết theo đuổi thế nào..”

Tần Vũ bảo: “Nó xinh hay xấu?”

“Xinh...à...cũng bình thường thôi!”

Em trai nói xong, Tần Vũ vỗ một cái đùi, anh phán: “Thế anh chịu rồi! Anh rể chú chỉ biết theo đuổi những người như chị chú thôi!”

Tôi- người đứng bên cạnh: “...”

Anh đang muốn nói em xấu hay xinh?

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Chuyện Hàng Ngày Của Tiêu Tiêu Và Tần Vũ

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 20: Chuyện hàng ngày của Tiêu Tiêu và Tần Vũ

82

Cứ khi nào tôi đi làm mà Tần Vũ được nghỉ phép ở nhà, vợ kịch chồng yêu xa vợ lại diễn ra.

Tần Vũ rất nhập vai, tôi chuẩn bị đẩy cửa ra khỏi nhà thì anh liền gào khóc như góa phụ.

“Vợ, sao em lại nở để anh một mình lẻ loi ở nơi hoang vắng này? Thiếu em anh sẽ chết mất!”

“Chả lẽ em không có chút tình cảm nào với anh sao? Anh không hề có vị trí nào trong trái tim em sao?”

“Anh là chồng em mà...Em không có bất cứ cảm xúc gì với chồng em sao? Em không tiếc nuôi sao?”

“Tiêu Tiêu đừng bỏ anh đi! Anh sẽ chết mất, chết mất thôi!”

Từng câu thê lương chết đi được.

...

“Anh ở nhà ngoan nhé, em đi làm!”

Ngay sau đó Tần thiếu òa khóc như một đứa trẻ: “Vợ tôi bỏ đi rồi, vợ tôi bỏ tôi rồi! Sao số tôi lại khổ thế này?!”

83

Thứ 6 ngày 13.

Tôi rất ân cần dặn dò anh: “Anh ra đường phải đi đứng cẩn thận, đi gặp đối tác cũng phải chú ý lúc đi đường. Đừng có vượt đèn đỏ hay phóng nhanh nhé! Nhất là trên đường cao tốc! Oke, anh hiểu em nói gì chứ? Đừng có vướng vào vụ tai nạn gì đấy nhé?”

Tần thiếu ngoan ngoãn gật đầu lia lịa.

Buổi tối. Hai vợ chồng chuẩn bị tùm chăn đi ngủ, anh đột nhiên vòng tay qua eo tôi, mở miệng thủ thỉ: “Vợ, hôm nay anh rất nghe lời vợ! Không vướng vào bất cứ vụ tai nạn nào cả!”

“Tốt! Anh biết nghe lời là tốt!”

“...Nhưng mà...” Anh ngập ngừng, bỗng mạnh tay lên, nhaoáng một cái anh nằm đè lên người tôi, dờ giọng vô si: “Chết thật, anh vướng vào tai nạn trên giường mất rồi! Tại em đấy nhé!”

Nói xong, anh vỗ lấy, cắn cắn mút mút suốt cả đêm.

84

Tiêu đề: Sữa mẹ và sữa vợ

Tiêu Tiêu hỏi: “Tần Vũ, anh là giống chó gì?”

“...Thế em là giống chó gì?”

Tiêu Tiêu lắc lắc đầu: “Em là con người, sinh vật cấp cao, không phải chó.”

“...Thế anh cũng không phải chó!”

“Không phải chó? Thế sao đêm nào anh cũng cắn như mấy con chó điên thèm sữa mẹ thế?”

“Anh không thèm sữa mẹ!” Người nào đó lên tiếng phản bác “Anh thèm mỗi sữa em thôi mà!”

“Em chưa có sữa!”

“Bây giờ em có ngực là tốt rồi! Sau này có con em sẽ có sữa!”

“Cút! Ai thèm có con với anh! Lăn về mà bú sữa mẹ đi!”

“Sữa mẹ anh đặc rồi, bà ấy lớn rồi! Mỗi sữa em là ngon thôi!”

“Em chưa có sữa!”

“_ - Mỗi ngực em là ngon thôi!”

“Ngon cái đầu anh!”

“Anh ngày nào cũng bú chả lẽ không biết ngon hay không? Nè nè em tự bú sữa mình coi có mê hôn không?”

“Cút!”

85

Khi Tần Vũ mơ về tương lai.

“Anh đã từng ước mình là một ông chồng giàu có, đang yêu vợ cưng vợ suốt đời, là một ông bố hạnh phúc nhất thế gian. Một tay ôm con, một tay ôm vợ, ôi đời thật sung sướng biết bao!”

Tôi vừa cắn hạt dưa vừa nghe anh nói: “Thế bây giờ ra sao?”

“Từ khi yêu em, từ khi cưới em, anh quyết định từ bỏ ước mơ đó và xây dựng một tương lai khác.”

“Bây giờ anh mong ước ra sao cơ?”

“...” Ông chồng tôi bẽn lẽn “Bây giờ ấy à?...Anh chỉ muốn...” Anh nắm tay lấy tay tôi “Mãi mãi thấy em ở bên cạnh mỗi sáng, được ôm em vào lúc mỗi ngày, được ngắm nhìn em từng phút giây một, và làm nô dịch cho em đến tận cuối đời.”

...

Tôi cạn ý tưởng rồi aaaa!! ><

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh”

Chương 21: Chuyện hàng ngày của Tiêu Tiêu và Tần Vũ (2)

86

Hai vợ chồng đi siêu thị với nhau

Đến hàng quần áo, tôi chợt nhớ ra phải mua vài thứ, vì thế liền đẩy Tần Vũ: “Anh ra ngoài trước đi, em mua tí đồ. Đừng chờ em ở sảnh chính ấy nhé”

Tần Vũ cầm lấy đồng đồ lộm cộm từ tay tôi, anh ngơ ngác: “Ồ, sao anh không vào trong được?”

“Em mua tí đồ mà”

“Ấy ấy, em mua gì thì anh đi cùng có sao đâu?” Tần Vũ giãy lên, mấy giây sau anh ngoái lại che miệng cười mờ ám “Em định mua gì thế? Nói anh nghe xem...Hay là..?”

“Stop!” Tôi giờ chân đá anh một cái “Lăn ra ngoài! Đồ của phụ nữ anh biết làm quái gì?”

87

Tần Vũ tâm sự: “Ngày xưa anh bị yếu sinh lí.”

Tôi mở to mắt: “Ừ, thế á?”

“Ừ, mẹ anh còn nói, nếu cứ tiếp tục tình trạng thế này, anh sẽ phải sang Thái Lan phẫu thuật.”

“Ừ! Thế giờ sao? Nó còn yếu sinh lí nữa không?”

Tần Vũ cúi xuống nhìn quần của anh rồi lại ngẩng lên nhìn tôi bằng ánh mắt sâu sắc: “Suốt ngày em dùng mà em không biết sao?”

“...”

88

Điều không thể phủ nhận ở Tần Vũ là anh nấu ăn cực kì ngon. Nhưng cứ khi nấu ăn anh sẽ lôi tôi vào bếp, cứng rắn giờ chào lên nói nghiêm túc:

“Đứng đây đứng đây! Đứng im ở đây nhé! Có em ở bên cạnh, anh mới thấy mình an toàn mà nấu ăn được!”

“...”

89

Khi tôi nấu ăn, em trai thốt lên: “Em muốn ăn cơm trứng, sủi cảo, gà rán!”

Chồng tôi gào: “Anh muốn ăn gà luộc, cơm chiên!”

Thế là tôi bảo: “Vậy ăn mì nhé? Không ăn thì lượn!”

Em trai và chồng tôi đều đồng ý.

Chương 22: Nhật kí theo đuổi vợ của Tần thiếu

90

Sau ba năm không gặp lại nhau, bỗng nhiên Tần thiếu nhảy độp ra bám váy tôi khóc thét:

“Tiêu Tiêu, kết hôn với anh đi mà!”

“Tiêu Tiêu, nhận lời anh đi mà!”

“Em yêu, tuy anh không xứng với em nhưng anh sẽ hứa đem cả đời mình dâng hiến để yêu em!”

“Em à, em yêu à!”

...

Mãi đến khi tôi nhận lời, cuộc cách mạng tình yêu chinh chiến suốt 1 năm mới kết thúc.

Trong khi theo đuổi tôi, Tần thiếu lấy hết tài năng của anh ra để quyến rũ tôi, thậm chí anh còn tặng vài câu ngôn tình vô cùng tha thiết.

“Em là cô gái đeo hài đỏ, bỏ cả thế giới để yêu anh.

Anh là chàng trai bé nhỏ, mở cửa trái tim nhỏ để yêu em”

Lắm lúc nhớ lại, tôi trên anh: “Ui, ngày xưa anh còn rên rĩ nói anh là cái gì mà chàng trai bé nhỏ lắm cơ mà!”

“Cút, hồi đó là thời trẻ trâu, qua rồi qua rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Mình Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

“Trước khi gặp em năm phút, thế giới nhỏ chỉ có mình anh.”

Chương 23: Nhật kí theo đuổi vợ của Tần thiếu (2)

91

Hồi học cấp ba, tôi là đứa con gái vô cùng lỗ mãng, một chút thực nữ trên người cũng không có. Nói thật nhiều lúc thấy cũng xấu hổ nhưng dần dần thành thói quen, mặt cũng chai theo, dù người ta có nhìn mình thì vẫn không có cảm giác gì.

Có một lần vào giờ ra chơi, vì hồi sáng không ăn gì nên sớm đã chạy xuống căn tin mua một gói bánh vẽ. Đang ăn thì mấy đứa bạn bàn trên quay xuống, chép chép miệng nhìn tôi.

“Nhìn mặt con bé Tiêu Tiêu cũng được sao nó ăn khiếm nhã thế nhĩ?”

“Nó cứ thế này, tao cá nó chẳng lấy chồng được!”

Tôi định nuốt xong miếng bánh rồi phản bác thì người ngồi bên cạnh đã xồn xồn lên.

“Ai bảo không ai lấy?! Bỏ lấy đấy! Quay lên, vợ bỏ đến lượt tui mà phán xét à!”

Nghe xong câu đấy, sặc bánh.

92

Kì nghỉ hè hồi học lớp 11, tôi và Tần Vũ ít gặp nhau hơn, vì thế hay nhắn tin qua QQ. Lúc đó Tần Vũ còn đặt biệt hiệu cho tôi là Vợ ngọc, còn anh là Boss. Cái tên cực kì kiêu ngạo.

Một hôm tôi giận cá chém thớt, Tần Vũ tưởng tôi giận anh chuyện gì gửi tin nhắn liên tục.

Vợ ngọc: Cậu lượn ra chỗ khác, tôi đang bực!

Boss: *icon hốt hoảng* Tớ làm cậu buồn sao?

Vợ ngọc: Lượn đi, tớ không có tâm trạng nhắn tin với cậu! Tốt nhất là đừng nói chuyện gì với tớ!

Boss: Tiêu Tiêu, tớ làm cậu buồn sao? Tớ làm cậu buồn sao? Tớ rút cuộc đã gây ra chuyện gì?

Vợ ngọc: Tớ nói cậu lượn đi rồi mà!

Boss: Tiêu Tiêu, rút cuộc tớ đã làm gì cậu?

Nếu có chuyện gì thì từ từ nói chuyện với nhau! Đừng nặng lời như vậy!

Tiêu Tiêu à, hay tớ làm cậu hiểu lầm gì rồi? Hay là cậu nghi ngờ tớ có bạn gái! *icon khóc sụt sùi* Trong lòng tớ chỉ có cậu thôi! Tớ thề luôn đấy! Đừng nghe lời đồn đại ở bên ngoài!

Tieu Tieu, lên tiếng một câu đi. Seen không rep là thế nào? Tieu Tieu à...!

...

Vợ ngực: Vũ...

Boss: Tieu Tieu, huhu, cậu trả lời tin nhắn rồi sao? Tieu Tieu, những lời tớ nói là thật...!

Vợ ngực: Tớ vừa đi lấy nước.

Boss:

Chương 24: Bạn học

94

Được hôm nghỉ, bạn học rủ đi uống cà phê.

Đến đây ngồi tê chân rần rần suốt 2 tiếng đồng hồ nghe bạn ấy kể chuyện cũ. Lúc tôi hỏi sao mày lăm lăm thế, nó kêu, lăm lăm cái nỗi gì, chuyện cũ để ôn lại kỉ niệm xưa, kỉ ức đẹp khiến ta phải trân trọng.

Nó kể: “Nói thật với mày, ngày xưa tao chơi rất thân với bọn con trai!”

Tôi gật đầu: “Sau đó có đứa thích mày hoặc mày thích nó chứ gì?”

“Thì cũng gần như vậy đấy. Chuyện này mà kể ra, ngẫm lại tao rất đau lòng.”

“Đau lòng đến mức nào?”

“Trong đám bạn tao chơi có thằng rất đẹp trai.” Nó thờ dài thườn thượt “Hồi ấy không biết gì ý mà, thấy nó đi chơi với đứa con gái khác, thế là tức quá kéo nó sau nhà tát nó một phát!”

“Rồi sao? Nó có làm gì mày không?”

Con bạn tôi bóp trán: “Nó bị tao tát không nói không rằng không khóc nữa cơ! Rồi đột nhiên nó hỏi: ‘Sao mày đánh tao?’, tao nói: ‘Tao thích mày! Mày đi với đứa con gái khác làm tao tức!’”

Tôi tặc lưỡi: “Mày hồi xưa kinh thế á?”

“Ồi dào, ngày xưa còn non dại thì biết cái gì! Im, để tao kể tiếp...! Thế là nó nghe xong, đỏ mặt chạy về nhà! Tao còn tưởng hôm sau nó cho câu trả lời, ai ngờ hôm sau nghe tin thằng đó chuyển lên thành phố rồi, lúc đó tao nát lòng lăm lăm ả!”

“...Mày sinh ra đã khổ! Mỗi tình đầu thật khiến tao rơi nước mắt!”

Nó gục xuống bàn: “Trong truyện, nữ chính tát rồi tỏ tình với nam chính, nam chính sẽ yêu thương vô cùng! Sao số tao lại như thế này! À mà hôm trước tao còn gặp lại nó cơ! Ôi, còn tưởng gặp lại cậu ấy sẽ nói lại tình xưa cơ, mẹ nó, ai ngờ người ta kết hôn rồi. Khi đó nó nhìn tao xong, còn chào tao với hai đứa con trên tay mày ả!”

“...”

93

Tôi có một đứa bạn, gia đình nó có ba anh chị em, nó là con giữa, sinh trước nó là thằng anh trai, sinh sau nó là con em gái.

Anh trai nó đi làm xa, con bạn tôi rất vui, nó kể: “Anh tao đi, em tao khóc như một con điên!”

“Còn mày? Mày không khóc à?”

“Nói thật cũng tội! Trước khi ông đi thì tao xem xong bộ phim Hàn Quốc! Lúc đó cạn nước mắt rồi ấy mà nên lúc ông đi chỉ đành giương mắt nhìn theo thôi!”

“...”

94

Mùa đông hay mưa nhiều. Đạo gần đây trời ráo hần, con bạn tôi chủ quan không thèm mang áo mưa theo. Đến khi trời mưa thì nghe thấy nó thở dài: “Một phút sai lầm làm tao hối hận cả đời.”

“...”

95

Cô bạn cuối cùng cũng có bạn trai. Nó còn dẫn người yêu đến gặp tôi, giới thiệu.

“Anh ấy là một nhân viên nam làm việc cùng một bộ phận với tao! Anh ấy tên là Lý Điền, một cái tên cực kì ngọc thụ lâm phong, oai phong lẫm liệt...!”
Giới thiệu một hồi dài mới chịu buông tha.

Thế nhưng lúc gặp mặt, cái anh người yêu Lý Điền cứ nhìn chăm chăm tôi một cách đầy ẩn ý.

Nhân lúc anh ta đi vệ sinh, tôi ghé tai hỏi con bạn: “Thằng kia có vấn đề gì không đấy?”

“Thật ra cũng có chút vấn đề.”

“Ui, có vấn đề mà mày vẫn nhận hần là người yêu á?”

“Aiz, mày biết đấy, sắp đến 14/2 rồi mà! Ở bộ phận thông tin, đũa nào cũng cặp bỏ hết rồi! Có mình tao với thằng đấy là lẻ loi. Mày hiểu đấy, hai số phận cô đơn gặp nhau nên duyên là chuyện sớm muộn ấy mà!”

Mà anh chàng Lý Điền kia đi vệ sinh rồi lâu, hơn 15 phút sau anh ta quay lại, đứng trước mặt tôi gào: “Tiêu Tiêu, tôi đã yêu em từ cái nhìn đầu tiên rồi! Tôi không thể kiềm chế được nữa!” rồi còn quay sang nói với con bạn: “Xin lỗi em, tôi đã có người trong lòng!”

Con bạn tôi hết nhìn Lý Điền rồi nhìn tôi, cuối cùng nó bất chấp danh dự đá thẳng cẳng hần ra ngoài: “Địch! Bạn tao có chồng rồi! Mày ve vãn cái mẹ gì?”

Bạn đang đọc truyện *Trước Khi Gặp Em Năm Phút, Thế Giới Nhỏ Chỉ Có Minh Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.